

w sprawie oceny programowej kierunku psychologia w biznesie prowadzonego w Filii w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, stosunki międzynarodowe, raportem zespołu oceniającego oraz stanowiskiem Uczelni w sprawie oceny programowej kierunku psychologia w biznesie prowadzonego w Filii w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym, wydaje ocenę:

pozytywną z okresem obowiązywania skróconym do 3 lat

§ 2

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany w Filii w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu nie w pełni umożliwił studentom kierunku psychologia w biznesie osiągnięcie założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym. Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku,
10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

– zostały spełnione częściowo.

Wydanie oceny pozytywnej na okres 3 lat uzasadniają błędy i niezgodności w zakresie wymienionych wyżej kryteriów, które zostały spełnione częściowo:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Rozbieżność między wskazaną dyscypliną wiodącą a celami i strukturą tematyczną programów studiów. Formalnie wskazano psychologię jako dyscyplinę wiodącą, gdy tymczasem cele kształcenia oraz struktura programu studiów — w szczególności profil praktyczny ukierunkowany na zastosowania wiedzy psychologicznej w zarządzaniu

- i środowisku biznesowym — wskazują na dominującą rolę nauk o zarządzaniu i jakości. Zakładane efekty uczenia się oraz powiązane z nimi treści programowe są bardziej spójne z tą właśnie dyscypliną.
2. Brak prawidłowego odniesienia efektów uczenia się do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia właściwych dla 6 poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).
 3. Brak jasnego określenia poziomu zaawansowania, stopnia głębokości perspektywy poznawczej i rozumienia wiedzy w opisie efektów uczenia się. Opisy efektów uczenia się, zarówno kierunkowych, jak i efektów zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów, nie wskazują jednoznacznie, że oczekiwany poziom opanowania wiedzy jest zaawansowany. W opisie efektów uczenia się dominują określenia wskazujące na odtwórczy charakter wiedzy zakładanej do nabycia przez studentów (np. „opisuje”, „definiuje”, „charakteryzuje”, „wymienia”), co jest niezgodne z wymaganiami PRK dotyczącymi konieczności rozumienia złożonych zależności między faktami, obiektami i zjawiskami oraz dotyczącymi ich metodami i teoriami w obrębie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, jak również stosowania wiedzy w praktyce.
 4. Brak w opisie zakładanych efektów uczenia się, zarówno kierunkowych, jak i określonych dla zajęć objętych programem studiów, precyzyjnego odzwierciedlenia praktycznego profilu studiów na kierunku psychologia w biznesie. Opis zakładanych efektów uczenia się ma charakter nazbyt ogólny i teoretyczny, przez co nie tworzy klarownej sylwetki absolwenta przygotowanego do konkretnych ról zawodowych (m.in. specjalista HR, konsultant biznesowy, menedżer zespołu, specjalista ds. marketingu czy sprzedaży), przy jednoczesnym pomijaniu jednoznacznych odniesień do narzędzi, technik oraz sytuacji typowych dla współczesnych organizacji (np. rekrutacja, planowanie kampanii, analiza rynku, obsługa klienta, zarządzanie efektywnością zespołu) i nieuwzględnianiu praktycznych zastosowań wiedzy z zakresu psychologii i nauk o zarządzaniu.
 5. Formułowanie efektów uczenia się w sposób ogólny i niespecyficzny dla ocenianego kierunku studiów. Część efektów, zarówno kierunkowych, jak i zakładanych dla poszczególnych zajęć, ma charakter zbyt ogólny, co uniemożliwia precyzyjne określenie, jakie konkretne treści, umiejętności i kompetencje powinny zostać opanowane przez studentów w procesie uczenia się.
 6. Brak jednoznacznego określenia zakresu wiedzy i umiejętności w opisie efektów uczenia się. Opisy efektów nie precyzują, jaki konkretny zakres wiedzy student powinien opanować, co uniemożliwia skonstruowanie wiarygodnego i rzetelnego systemu weryfikacji i oceny efektów uczenia się. Sformułowania takie jak np. „klasyczne i współczesne teorie”, „zjawiska zachodzące w człowieku, organizacji i otoczeniu” są zbyt ogólne i pozostawiają zbyt dużą dowolność interpretacyjną.
 7. Powielanie się lub niejasne rozróżnienie niektórych efektów uczenia się. W programie występują efekty, których zakresy merytoryczne się pokrywają lub są względem siebie niespójne, co wprowadza niejasność w systemie weryfikacji i oceny efektów uczenia się — nie jest jednoznaczne, czy należy oceniać efekt szerszy, czy jedynie jego szczegółowy komponent.
 8. Brak zgodności opisu efektów uczenia się zakładanych dla zajęć z języka obcego z wymaganiami poziomu biegłości językowej B2 ESOKJ oraz nadmiernie ogólny sposób opisu tych efektów. W opisie efektów uczenia się zakładanych dla zajęć z języka obcego nadmiernie zaakcentowano umiejętności w zakresie przygotowania wypowiedzi

ustnych i pisemnych, pomijając kluczowe dla poziomu B2 ESOKJ kompetencje interakcyjne oraz związane z rozumieniem przekazu w języku obcym. W szczególności nie uwzględniono nabywania przez studentów umiejętności spontanicznej i płynnej interakcji ustnej – ESOKJ (poziom B2) wymaga zdolności do prowadzenia swobodnej rozmowy z rodzimym użytkownikiem języka bez odczuwalnego napięcia po żadnej ze stron – oraz rozumienia złożonych przekazów – osoba na poziomie B2 powinna wyodrębniać główne wątki w tekstach o większym stopniu komplikacji (zarówno ustnych, jak i pisemnych). W rezultacie zakładane efekty uczenia się nie odpowiadają pełnemu zakresowi wymagań dla poziomu B2 ESOKJ i mogą prowadzić do nieadekwatnej oceny osiągnięć studenta.

W odpowiedzi na zarzuty sformułowane przez zespół oceniający i związane z nimi zalecenia Uczelnia poinformowała o zmianach dokonanych w programie studiów. Objęły one zmianę procentowego udziału efektów uczenia się związanych z dyscyplinami, do których kierunek psychologia w biznesie jest przyporządkowany, tj. naukami o zarządzaniu i jakości oraz psychologią, w sposób odzwierciedlający założenia przedstawione w sylwetce absolwenta. Kierunek psychologia w biznesie, studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym, został przyporządkowany w 66% do dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości oraz w 34% do dyscypliny psychologia. Wprowadzona przez Uczelnię zmiana skutkowała także określeniem dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości jako dyscypliny wiodącej dla kierunku. Stosownie do zmiany udziału procentowego efektów uczenia się związanych z dyscyplinami, do których kierunek jest przyporządkowany, jak również zmiany dyscypliny wiodącej, Uczelnia dokonała też zmiany opisu kierunkowych efektów uczenia się i ich mapowania na uniwersalne charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się właściwych dla 6 poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Uczelnia dokonała także korekty sposobu sformułowania efektów uczenia się kierunkowych oraz zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów, mając na celu usunięcie nieprawidłowości związanych z brakiem klarownego odzwierciedlenia poziomu zaawansowania, stopnia głębokości perspektywy poznawczej i rozumienia wiedzy oraz stopnia złożoności umiejętności w opisach efektów uczenia się, jak również z nadmiernie ogólnym opisem efektów, brakiem jednoznaczności opisu i powielaniem się efektów. Podjęte działania skutkowały opracowaniem nowych programów studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku psychologia w biznesie i zatwierdzeniem go przez senat Uczelni w drodze *Uchwały nr 323/2025 Senatu Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu z dnia 16 lipca 2025 roku w sprawie uchwalenia programu studiów dla kierunku Psychologia w biznesie na studiach I stopnia o profilu praktycznym dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027 na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu.*

Należy docenić niezwłoczne podjęcie przez Uczelnię działań o charakterze naprawczym, które zmierzają we właściwym kierunku i mają na celu usunięcie nieprawidłowości w oparciu o zalecenia sformułowane w raporcie zespołu oceniającego. Jednocześnie należy jednak zauważyć, iż mimo usankcjonowania wprowadzanych zmian stosowną uchwałą senatu na dzień podjęcia niniejszej uchwały program ma charakter projektu i zacznie obowiązywać dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027. W konsekwencji zmiany te nie wywołują skutków dla aktualnie realizowanego programu studiów, który podlegał ocenie w ramach oceny programowej i wedle którego będą się kształcili studenci rozpoczynający studia w roku akademickim 2025/2026 oraz studenci drugiego i trzeciego roku studiów. Ponieważ program zostanie wdrożony dopiero od roku akademickiego 2026/2027,

dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się w tym roku, nie przeprowadzono jego ewaluacji w ramach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Rzetelna ocena skuteczności projektowanych rozwiązań będzie możliwa dopiero po rozpoczęciu realizacji programu i zgromadzeniu danych z praktyki dydaktycznej. Proponowana skala i charakter zmian (zmiana dyscypliny wiodącej, przebudowa opisu kierunkowych efektów uczenia się i w ślad za tym efektów uczenia się zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów) wymagają przeprowadzenia całego procesu wdrożeniowego, w szczególności doboru i wzmocnienia kadry, przygotowania obsady zajęć dydaktycznych, uzupełnienia infrastruktury i zasobów edukacyjnych, o czym Uczelnia nie wspomina w odpowiedzi, prezentując zmiany w programie studiów.

Jednocześnie należy zauważyć, że w odpowiedzi na zarzut 8 i związane z nim zalecenie Uczelnia dokonała zmian w opisie efektów uczenia się zakładanych dla zajęć z języka obcego – angielskiego oraz niemieckiego. Zmiany te zostały odzwierciedlone w sylabusach zamieszczonych w załącznikach 4a oraz 4b do odpowiedzi na raport zespołu oceniającego. Jednak w odpowiedzi brak jest informacji, od którego roku akademickiego zmiany te zostaną wprowadzone, a dołączone do odpowiedzi sylabusy mają w nagłówku rok akademicki 2024/2025, co jest błędne, gdyż w tym roku akademickim obowiązywały sylabusy przedstawione zespołowi oceniającemu.

Biorąc pod uwagę, że:

- a. przedłożone przez Uczelnię w odpowiedzi materiały, choć potwierdzają przebudowę programu studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym, a uchwała Senatu legitymizuje kierunek zmian, to jednak ani załączone materiały, ani i ich legitymizacja same w sobie nie oznaczają wdrożenia,
- b. ustalony przez senat program studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym będzie obowiązywał od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027, co oznacza, iż nie wpływa on na usunięcie nieprawidłowości w programie studiów pierwszego stopnia dla toczących się cykli kształcenia ani dla cyklu kształcenia, który rozpocznie się w roku akademickim 2025/2026,
- c. skala modyfikacji programu studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym – także w wymiarze kadrowym i infrastrukturalnym – wymaga planowego przygotowania oraz potwierdzenia osiągalności efektów na etapie realizacji

– zarzuty dotyczące zakresu oceny kryterium 1, a tym samym ocena spełnienia kryterium, zostają potrzymane. Ponowna ocena programowa zapewni weryfikację trafności przyjętych rozwiązań.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Brak w programie studiów odpowiedniego doboru i stopniowania treści programowych, które zapewniłyby studentom osiągnięcie zaawansowanego poziomu wiedzy zgodnie z wymaganiami poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji. W efekcie program studiów opiera się w dużej mierze na treściach propedeutycznych, które nie dostarczają studentom wystarczającej bazy wiedzy koniecznej do nabywania złożonych i ambitnych umiejętności, przewidzianych w efektach uczenia się w zakresie umiejętności. Istnieje zatem rozbieżność między poziomem treści programowych

- a poziomem wymaganym do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się w zakresie umiejętności.
2. Brak w programie studiów zapewnienia realnych warunków do osiągnięcia przez studentów kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego nowożytnego na poziomie B2 ESOKJ, wymaganym do uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia, w szczególności:
 - a. zbyt mała liczba godzin zajęć z języka obcego realizowana z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów – 30 g. zajęć zorganizowanych w Uczelni (20% łącznej liczby godzin określonej w programie studiów) wobec ok. 200–250 g. potrzebnych do przejścia z poziomu B1 na B2 ESOKJ,
 - b. nadmierne przeniesienie ciężaru nabywania kompetencji językowych przez studentów na samodzielną pracę na platformie e-learningowej oraz indywidualną pracę związaną z zajęciami językowymi – 60 g. samodzielnej pracy na platformie e-learningowej w trybie asynchronicznym (80% łącznej liczby godzin określonej w programie studiów) uzupełnione 60 g. pracy indywidualnej związanej z zajęciami językowymi,
 - c. brak możliwości realizowania kursu w oparciu o deklarowaną w programie studiów „metodę komunikatywną” ze względu na dominację pracy indywidualnej studenta, ograniczającej możliwość systematycznej interakcji ustnej,
 - d. realizacja zajęć językowych w nadmiernie liczebnych grupach (18–25 osób), co przy 15 g. zajęć zorganizowanych w Uczelni w semestrze powoduje brak możliwości zapewnienia aktywnego udziału każdego studenta w ćwiczeniach komunikacyjnych,
 - e. brak progowego wymogu językowego w warunkach kwalifikacji na studia na kierunku psychologia w biznesie,
 - f. brak szczegółowych wytycznych dotyczących nadzoru nad samodzielną pracą studenta na platformie e-learningowej i monitorowania tej pracy – w programie studiów nie przedstawiono treści, form kontroli ani informacji zwrotnej dotyczących wyników pracy własnej,
 - g. brak możliwości zrealizowania planowanych treści programowych (język ogólny oraz biznesowy) w ciągu określonej w programie studiów liczby godzin kształcenia językowego,
 - h. pominięcie w opisie zakładanych efektów uczenia dla zajęć z języka obcego kompetencji interakcyjnych i receptywnych uwzględnionych w opisie poziomu biegłości językowej B2 ESOKJ.
 3. Brak zapewnienia adekwatnej liczby godzin zajęć zorganizowanych, a także nieprawidłowa proporcja godzin zajęć zorganizowanych do całkowitego nakładu pracy studenta w przypadku części zajęć na studiach stacjonarnych oraz wszystkich zajęć na studiach niestacjonarnych, co uniemożliwia osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się, w szczególności w zakresie umiejętności praktycznych oraz kompetencji społecznych. W programie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych zakłada się nabycie przez studentów identycznych efektów uczenia się, jednak liczba godzin zajęć zorganizowanych na studiach niestacjonarnych jest znacząco zredukowana – często o 30–50% w stosunku do studiów stacjonarnych. Ponadto proporcja liczby godzin zajęć zorganizowanych do całkowitego nakładu pracy studenta na studiach niestacjonarnych jest skrajnie niewystarczająca w kontekście efektów

wymagających rozwijania kompetencji praktycznych. Przy ambitnych efektach uczenia się w zakresie umiejętności, obejmujących m.in. samodzielne stosowanie wiedzy, podejmowanie decyzji w złożonych sytuacjach, krytyczne i twórcze myślenie oraz rozwijanie kompetencji interpersonalnych, tak niska liczba godzin zajęć zorganizowanych uniemożliwia studentom studiów niestacjonarnych i częściowo studentom studiów stacjonarnych realne osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Studenci studiów niestacjonarnych mają znacząco ograniczone warunki do nabycia umiejętności praktycznych, co prowadzi do nierównoważnych efektów uczenia się w porównaniu do studiów stacjonarnych.

4. Nieprawidłowe wliczanie punktów ECTS uzyskiwanych za udział w wykładach do liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów oraz do liczby punktów ECTS przypisanych zajęciom wymagającym bezpośredniego udziału osób prowadzących zajęcia i studentów przy jednoczesnym braku obowiązku uczestnictwa w wykładach, co prowadzi do niespójności organizacyjnej i ogranicza możliwość zapewnienia właściwej jakości procesu kształcenia oraz uzyskania wymaganej przepisami prawa ogólnie obowiązującego minimalnej liczby punktów ECTS (180) koniecznej do uzyskania dyplomu ukończenia studiów pierwszego stopnia. W programie studiów w liczbie punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach z bezpośrednim udziałem, uwzględniane są punkty ECTS przypisane do udziału w wykładach. Tymczasem zgodnie z § 18 regulaminu studiów wykłady mają charakter nieobowiązkowy. Brak obowiązku uczestnictwa w wykładach oznacza, że faktycznie nie wszyscy studenci biorą w nich udział, a tym samym część studentów nie akumuluje pełnej liczby punktów ECTS w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem, koniecznej do ukończenia studiów pierwszego stopnia. Formalne uwzględnianie w liczbie punktów ECTS zajęć z bezpośrednim udziałem godzin przypisanych do nieobowiązkowych wykładów jest niezgodne z zasadami konstruowania programu studiów — zajęcia nieobowiązkowe nie mogą być uwzględniane jako obligatoryjny składnik liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów ani liczby punktów przypisanych do zajęć z bezpośrednim udziałem.
5. Nieprecyzyjne, hasłowe opisy metod dydaktycznych w programie studiów, bez powiązania z konkretnymi efektami uczenia się, przy braku opisu celu, zakresu, przedmiotu i poziomu złożoności stosowanych metod oraz braku informacji o sposobie ich integracji w procesie dydaktycznym, co uniemożliwia jednoznaczną ocenę trafności doboru metod do zakładanych efektów uczenia się i skuteczności ich realizacji — w szczególności w zakresie umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych. Opisy metod dydaktycznych są w większości przypadków sformułowane w sposób hasłowy, bez wskazania ich intencjonalnego powiązania z konkretnymi efektami uczenia się, zwłaszcza w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych. Brakuje informacji o celu dydaktycznym stosowania metod, zakresie i poziomie złożoności analizowanych przypadków (*case study*), typie i zakresie projektów, przebiegu i strukturze symulacji, charakterze pracy zespołowej oraz ich bezpośrednim związku z osiąganiem określonych efektów uczenia się. Brakuje również informacji, w jaki sposób stosowane metody dydaktyczne są integrowane w procesie kształcenia. W konsekwencji nie jest możliwa jednoznaczna ocena, czy dobór i sposób wykorzystania metod dydaktycznych w programie studiów jest adekwatny do zakładanych efektów uczenia się oraz czy zapewnia studentom możliwość ich

skutecznego osiągnięcia, szczególnie w zakresie umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych, zgodnie z wymaganiami poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

6. Nieprawidłowe przypisanie liczby punktów ECTS do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, brak transparentnego i zgodnego z programem studiów uzasadnienia przypisanych wartości ECTS, a także istotne różnice w liczbie punktów ECTS przypisanych do tych zajęć pomiędzy studiami stacjonarnymi i niestacjonarnymi, co skutkuje brakiem spełnienia wymogu profilu praktycznego i nierównoważnością efektów uczenia się. Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych jest zawyżona w stosunku do rzeczywistego charakteru i organizacji zajęć. Dane dotyczące liczby punktów ECTS przypisanej poszczególnym zajęciom zaliczonym do grupy zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, przedstawione w raporcie samooceny, nie są zgodne z programami studiów i nie określono, według jakich zasad przypisano poszczególne wartości ECTS zajęciom. W wielu przypadkach przypisano punkty ECTS do zajęć, w ramach których czynności praktyczne są realizowane głównie lub wyłącznie w ramach pracy indywidualnej studenta poza zajęciami. Przypisane wartości ECTS są często nadmierne w stosunku do rzeczywistego wymiaru czynności praktycznych. W wielu przypadkach brak jest również opisu celu, zakresu i metod wykonywania czynności praktycznych, co uniemożliwia ich wiarygodne zaliczenie jako zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu w sprawie studiów. Ponadto występują istotne różnice w liczbie punktów ECTS przypisanych do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne pomiędzy studiami stacjonarnymi i niestacjonarnymi, które skutkują nierównoważnością efektów uczenia się. W konsekwencji z programu studiów nie wynika, iż spełniony jest wymóg przyporządkowania zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne więcej niż 50% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów.
7. Nieprawidłowości w programie, organizacji i realizacji praktyk zawodowych oraz w nadzorze nad nimi, w szczególności:
 - a. niejednoznaczne określenie w programie studiów godzinowego wymiaru praktyk zawodowych (ze względu na brak doprecyzowania, czy wymiar ten jest określony w godzinach zegarowych, czy dydaktycznych), co uniemożliwia realistyczne oszacowanie nakładu pracy studenta oraz prawidłowe przyporządkowanie liczby punktów ECTS do praktyk zawodowych,
 - b. niejednoznacznie określone terminy realizacji praktyk w toku studiów w dokumentach regulujących organizację praktyk, niespójne z umieszczeniem praktyk zawodowych w harmonogramie realizacji programu studiów, wynikające z dopuszczonej w dokumentach możliwości rozpoczęcia praktyki po 1. semestrze i jednoczesnym umieszczeniu praktyk w harmonogramie realizacji programu studiów w 5. oraz 6. semestrze, co uniemożliwia opracowanie jednoznacznego i obowiązującego wszystkich studentów harmonogramu realizacji praktyk, wyznaczenie etapów ich realizacji oraz określenie efektów uczenia się zakładanych dla poszczególnych etapów i odpowiadających im treści programowych, a w konsekwencji skuteczny nadzór nad realizacją praktyk,
 - c. wprowadzenie do programu praktyk zawodowych o profilu psychologicznym, realizowanych w instytucjach świadczących usługi psychologiczne, efektów

- uczenia się i treści programowych obejmujących czynności zastrzeżone dla osób kształcących się na kierunku psychologia i przygotowujących się do wykonywania zawodu psychologa (diagnoza psychologiczna, interwencja kryzysowa, stosowanie testów psychologicznych, sporządzanie opinii), co jest sprzeczne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, koncepcją kształcenia na kierunku psychologia w biznesie i zakresem kompetencji absolwenta studiów pierwszego stopnia,
- d. brak spójności programu praktyk niepsychologicznych z efektami uczenia się i treściami programowymi określonymi dla pozostałych zajęć objętych programem studiów, objawiający się brakiem w programie studiów treści programowych, których wstępne opanowanie jest niezbędne do osiągnięcia efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych (np. kompleksowa ocena pracownicza, talent management),
 - e. brak określenia kompleksowych i precyzyjnych kryteriów, które muszą spełniać podmioty, w których realizowane są praktyki zawodowe, oraz wymagań kwalifikacyjnych stawianych zakładowym opiekunom praktyk, co ogranicza zapewnienie odpowiednich warunków realizacji praktyk,
 - f. nie w pełni przejrzyste zasady zaliczania czynności wykonywanych w ramach pracy zawodowej na poczet praktyk ze względu na brak określenia klarownych wymagań dotyczących dowodów potwierdzających osiągnięcie efektów uczenia się na stanowisku pracy przez studenta ubiegającego się o zaliczenie praktyki w tym trybie,
 - g. nieskuteczny monitoring praktyk (niezweryfikowane wpisy w dziennikach, zawyżone godziny, brak informacji o profilu praktyki, zadania niezwiązane z programem), co uniemożliwia rzetelną ocenę postępów i realizacji planu praktyk.

Odnosząc się do zarzutu 1 i związanego z nim zalecenia, Uczelnia poinformowała o wzmiankowanych już wyżej zmianach w programie studiów na kierunku psychologia w biznesie prowadzonym na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym. Konsekwencją wprowadzonych modyfikacji, jak podaje Uczelnia w odpowiedzi, była też przebudowa treści programowych poszczególnych zajęć objętych programem studiów pod kątem ich doboru i stopniowania trudności. Uczelnia przedstawia w odpowiedzi szczegółowo przykładowe zmiany w odniesieniu do zajęć: *emocje i motywacje*, *zarządzanie zasobami ludzkimi*, *reklama w sieciach społecznościowych* i jednocześnie załącza do odpowiedzi karty zajęć, które będą obowiązywały dla programu studiów, który zostanie wdrożony dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027. Wprowadzone zmiany zmierzają w dobrym kierunku i są zgodne z zaleceniami sformułowanymi w raporcie zespołu oceniającego. Jednak, jak zaznaczono wyżej, ze względu na to, że zmodyfikowany program studiów zostanie wdrożony dopiero dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027, nie zostały one zweryfikowane jako skuteczne w ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia i, nade wszystko, nie mają one żadnego wpływu na usunięcie nieprawidłowości będącej przedmiotem zarzutu 1 w odniesieniu do programu studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym dla toczących się cykli kształcenia ani dla cyklu kształcenia, który rozpocznie się w roku akademickim 2025/2026. W związku z tym zarzut 1 zostaje podtrzymany.

Odnosząc się do zarzutu 2 i związanego z nim zalecenia, Uczelnia poinformowała w odpowiedzi na raport zespołu oceniającego, iż zdecydowano o znaczącym zwiększeniu liczby godzin

kontaktowych w ramach kształcenia językowego – z dotychczasowych 30 do 120 godzin, realizowanych w ciągu czterech semestrów (po 30 g. w semestrze), zarówno na studiach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych. Zmianie tej towarzyszy zintegrowane wdrożenie komponentu e-learningowego jako wsparcia zajęć kontaktowych – kursy e-learningowe stanowią integralną część lektoratów, umożliwiając dostęp do materiałów dydaktycznych, zadań z automatyczną oceną oraz informacji zwrotnej. Aktywność studentów w kursie wpływa na ocenę końcową, a nauka w trybie asynchronicznym wspiera – w opinii Uczelni – samodzielność i elastyczne zarządzanie czasem

W zmodyfikowanym programie kształcenia językowego na kierunku psychologia w biznesie przewidziano łącznie 300 godzin kształcenia językowego – 120 godzin zajęć kontaktowych oraz 180 godzin pracy własnej, z czego 120 godzin przypisano do pracy w ramach e-learningu. Zmodyfikowano również karty zajęć, rozszerzając efekty uczenia się o kompetencje interakcyjne i receptywne w kolejnych semestrach studiów.

Na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie UWSB Merito w Poznaniu powołano koordynatora kursów e-learningowych, odpowiedzialnego m.in. za komunikację ze studentami, monitorowanie postępów oraz przygotowanie testów semestralnych. Proces uczenia się wspierany jest przez wiadomości od koordynatora oraz uwzględnia zasady współdecydowania o tempie pracy. Studenci rozliczani są z wykonania modułów po wyznaczonym terminie.

Do dokumentacji dołączono karty lektoratów języka angielskiego oraz niemieckiego (załącznik nr 3 oraz 4), a także dokument opisujący realizację zajęć kształcenia językowego, w tym opis realizacji i monitorowania kursu językowego oraz opis realizacji metody komunikacyjnej oraz zaliczenia ustnego na lektoracie na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie UWSB Merito w Poznaniu (załącznik nr 5).

W odpowiedzi Uczelni brak jest jednoznacznej informacji dotyczącej terminu, od którego będą obowiązywały opisane wyżej zmiany w programie kształcenia językowego, a także zasady realizacji zajęć kształcenia językowego (te dodatkowo nie zostały formalnie usankcjonowane zarządzeniem dziekana Wydziału). Jednak biorąc pod uwagę fakt, że karty zajęć kształcenia językowego zostały zamieszczone nie tylko w załączniku nr 4, ale także w zestawie kart zajęć stanowiącym część dokumentacji nowego programu studiów, obowiązującego dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027 (załącznik nr 3), wdrożenie zmian nastąpi wraz z wdrożeniem nowego programu.

Mając powyższe na względzie, należy zatem stwierdzić, iż zmiany w programie studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym w zakresie kształcenia językowego zmierzają we właściwym kierunku i są zbieżne z zaleceniami sformułowanymi w raporcie zespołu oceniającego. Jednak zmiany te, co zaznaczono już wyżej, mają charakter projektu, zaczną obowiązywać dla cyklu kształcenia, który rozpocznie się od roku akademickiego 2026/2027. Nie mają one zatem żadnego wpływu na podniesienie jakości i skuteczności kształcenia językowego w odniesieniu do toczących się cykli kształcenia na studiach pierwszego stopnia ani dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2025/2026. W konsekwencji zarzut 2 zostaje w całości podtrzymany.

W odpowiedzi na zarzut 3 i związane z nim zalecenie Uczelnia poinformowała, iż liczba godzin zajęć zorganizowanych w nowym programie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia, który będzie obowiązywał dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027, została zwiększona. Łączny przyrost liczby godzin na studiach

stacjonarnych pierwszego stopnia wynosi 141, a na studiach niestacjonarnych 193 (liczby te nie uwzględniają praktyk zawodowych). Uczelnia informuje także, iż zwiększona została liczba godzin zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, co skutkowało również zwiększeniem liczby punktów ECTS przypisywanych tym zajęciom (przy czym nadal liczba punktów ECTS przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne na studiach niestacjonarnych jest nierównoważna liczbie punktów ECTS przypisanych tym zajęciom na studiach stacjonarnych, różnica ta wynosi ok. 10,3 punktu ECTS i świadczy o tym, że efekty uczenia się uzyskiwane w zakresie umiejętności praktycznych na studiach niestacjonarnych są nierównoważne efektom osiąganym na stadiach stacjonarnych). Uczelnia poinformowała również, iż w nowym programie studiów nastąpiła poprawa proporcji liczby godzin zajęć zorganizowanych do całkowitego nakładu pracy studenta na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia. Korekty liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, które doprowadziły do wzrostu łącznej liczby godzin zajęć, zmierzają we właściwym kierunku i są zgodne z zaleceniami sformułowanymi w raporcie zespołu oceniającego.

Jednak opisany w odpowiedzi na raport zespołu wzrost liczby godzin zajęć zorganizowanych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym jest planowany dla nowego programu studiów, którego wdrożenie do praktyki dydaktycznej nastąpi dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027. Wzrost liczby godzin zajęć nie został przewidziany dla toczących się cykli dydaktycznych na tym kierunku ani dla cyklu, który rozpocznie się od roku akademickiego 2025/2026. Ze względu na powyższe zarzut 3 zostaje podtrzymany.

W odpowiedzi na zarzut 4 i związane z nim zalecenie Uczelnia poinformowała, iż zakwestionowany zapis regulaminu, wskazujący na brak obowiązku uczestniczenia w zajęciach prowadzonych w formie wykładu, obowiązuje w Uczelni od roku akademickiego 2013/2014 i ma swoje odpowiedniki we wszystkich dotychczasowych wersjach regulaminu. Uczelnia zauważa, iż przez lata, mimo licznych wizytacji PKA na większości kierunków prowadzonych przez trzy, a następnie cztery wydziały UWSB Merito, nie zgłaszano zastrzeżeń do jego zgodności z zasadami naliczania punktów ECTS. Uczelnia zauważa, że podobne rozwiązania funkcjonują również w wielu uczelniach publicznych, które otrzymują pozytywne oceny PKA. Uczelnia działała więc w zaufaniu do utrwalonej praktyki orzeczniczej. Uczelnia informuje w odpowiedzi o rozpoczęciu prac związanych z procedowaniem usunięcia z regulaminu studiów kwestionowanego zapisu o braku obowiązkowego uczestnictwa w wykładach. Propozycja usunięcia tego zapisu spotkała się z akceptacją dziekanów, jednak sprzeciw został wyrażony przez samorząd studentów. Zarzut 4 zostaje tym samym podtrzymany, gdyż planowana zmiana nie została jeszcze wprowadzona.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stoi na stanowisku, iż w kwestii związanej z obowiązkiem studentów uczestniczenia w zajęciach określonych w programie studiów, niezależnie od ich formy, nie chodzi o utrwaloną praktykę regulaminową czy linię orzeczniczą, lecz o podstawowe zasady systemu zapewniania jakości kształcenia. Jeżeli wykłady zostały wprowadzone do programu studiów jako jedna z form zajęć, oznacza to, że uznano je za istotne dla osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. W takim przypadku udział w nich powinien być obowiązkowy, ponieważ został uwzględniony w określeniu całkowitego nakładu pracy studenta, a zatem wpływa na sposób realizacji programu i ocenę jego skuteczności. Jeśli natomiast udział w wykładach jest nieobowiązkowy, powstaje pytanie o cel

umieszczania tej formy zajęć w programie studiów oraz uzasadnienie uwzględniania liczby godzin przypisanych wykładom w łącznym nakładzie pracy studenta koniecznym do ukończenia studiów. Jeżeli efekty uczenia się można osiągnąć bez uczestnictwa w wykładach, obecność tej formy zajęć w harmonogramie realizacji programu studiów staje się bezpodstawna z perspektywy projektowania programu i może sugerować formalizm w jego konstruowaniu. Co więcej, jeśli Uczelnia nie weryfikuje realnego uczestnictwa studentów w zajęciach, które formalnie stanowią część nakładu pracy studenta koniecznego do ukończenia studiów, traci możliwość rzetelnego oszacowania, czy konieczny do ukończenia studiów nakład pracy został rzeczywiście poniesiony, a tym samym – czy zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w sposób zapewniający jakość kształcenia. Ma to także istotny wymiar prawny, gdyż w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce została określona minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na poszczególnych poziomach studiów, aby otrzymać dyplom ich ukończenia. W kontekście standardów krajowych i europejskich zgodność między zakładanymi efektami uczenia się, nakładem pracy studenta potrzebnym do ich osiągnięcia (uwzględniającym udział w zajęciach i indywidualną pracę studenta związaną z zajęciami), programowymi i pozaprogramowymi warunkami zapewniającymi możliwość uzyskania efektów uczenia się oraz ich weryfikacją i oceną stanowi o spójności i integralności programu studiów oraz warunków jego realizacji i jest uznawana za klucz do zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia. Praktyka polegająca na traktowaniu zajęć prowadzonych w formie wykładów jako nieobowiązkowych podważa tę spójność i niesie ryzyko utraty wiarygodności całego procesu dydaktycznego.

Odpowiadając na zarzut 5 i związane z nim zalecenie, Uczelnia podkreśliła, że dopasowanie metod dydaktycznych do efektów uczenia się jest stałym standardem. W całej grupie Merito od 2012 r. funkcjonuje ujednolicony wzór karty zajęć: zamiast opisowych wywodów zawiera on jasne wskazania, jakie klasy metod stosować dla osiągnięcia konkretnych efektów; wzór ten jest akceptowany przez instytucje kontrolne i służy projektowaniu dydaktyki.

Uczelnia poinformowała, iż kierując się zaleceniem zamieszczonym w raporcie zespołu oceniającego, Wydział Ekonomiczny w Szczecinie połączył w kartach zajęć metody dydaktyczne z efektami uczenia się, pokazując rekomendowane kombinacje metod (podawcze, eksponujące, problemowe, praktyczne) dla danych efektów. Zapewnia to – w opinii Uczelni – wyraźne ramy przy zachowaniu elastyczności: wykładowcy mogą korzystać z rekomendacji lub wybierać metody alternatywne, odpowiednie do ich stylu i doświadczenia, pod nadzorem metodycznym i merytorycznym. Połączenia między efektami uczenia się oraz rekomendowanymi metodami zostały odzwierciedlone w kartach zajęć (załącznik nr 3).

Uczelnia informuje też, zagadnienie właściwego doboru metod ujęto w *Standardach metodyki kształcenia*. Określono w nich wymogi doboru adekwatnych metod, stosowania metod aktywizujących i angażujących studentów, dopasowania materiałów (wideo, prezentacje, treści e-learningowe) do formy zajęć oraz wykorzystywania nowych technologii, w tym AI. Standardy te wprowadzono na wydziale *Zarządzeniem nr 8/2025 Dziekana Wydziału Ekonomicznego w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu z dnia 27 maja 2025 r. w sprawie wprowadzenia standardu metodycznego dla nauczycieli akademickich na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu* (załącznik nr 6).

Rozwiązanie zaproponowane przez Uczelnię, a polegające na połączeniu określonej grupy efektów uczenia się zakładanych dla zajęć (lub pojedynczego efektu) z określoną klasą metod kształcenia nie usuwa istoty zarzutu, tj. braku określenia w programie studiów informacji o celu

dydaktycznym stosowania metod, zakresie i poziomie złożoności analizowanych przypadków (*case study*), typie i zakresie projektów, przebiegu i strukturze symulacji, charakterze pracy zespołowej oraz ich bezpośrednim związku z osiąganiem określonych efektów uczenia się. Brak przedstawienia w sylabusie tego, w jaki sposób metoda dydaktyczna z określonej klasy, np. analiza przypadków, jest przekładana na praktykę dydaktyczną związaną z realizacją zajęć z konkretnego przedmiotu – dla którego sformułowane zostały specyficzne cele kształcenia, zakładane efekty uczenia się i specyficzne treści programowe – powoduje, że nazwanie tej metody, a także połączenie jej nazwy z określonym efektem uczenia się (lub ich grupą), pozostaje jedynie pustym hasłem, niewypełnionym żadną treścią. Zarzut 5 zostaje zatem podtrzymany.

Ponadto należy zauważyć, że Uczelnia w odpowiedzi skupia się przede wszystkim na argumentacji przyjmującej za punkt widzenia aspekt instytucjonalny, twierdząc, że wzór sylabusa został wprowadzony i nikt go dotychczas nie kwestionował. Tymczasem intencją zespołu oceniającego podczas formułowania zarzutu oraz towarzyszącego mu zalecenia nie była nadmierna formalizacja procesu dydaktycznego ani zmiana wzoru sylabusa. Intencją zespołu oceniającego była przede wszystkim troska o dobro studentów, to oni bowiem są głównymi odbiorcami sylabusa i jego kluczowymi użytkownikami. Sylabus powinien być dla studentów przejrzystym, zwięzłym i zrozumiałym źródłem informacji, które jasno pokazuje, w jaki sposób metoda dydaktyczna określonego rodzaju (dyskusja, obserwacja, demonstracja, analiza przypadków, projekt) przekłada się na realizację celów kształcenia określonych dla zajęć, w których uczestniczą, oraz osiąganie przez nich efektów uczenia się zakładanych dla tych zajęć. Taka transparentność wzmacnia motywację studentów, daje im poczucie sensu stosowania określonych metod, a zarazem umożliwia ocenę tego, czy określona metoda rzeczywiście jest skuteczna w uzyskiwaniu efektów uczenia się. Zrozumiałe i zwięzłe przedstawienie w sylabusie sposobu przełożenia metody określonego rodzaju/z danej klasy na praktykę dydaktyczną w ramach określonych zajęć jest jednym z podstawowych narzędzi zapewniania jakości – stanowi pomost komunikacyjny między twórcami programu studiów, nauczycielami akademickimi lub innymi osobami prowadzącymi zajęcia i studentami. Umożliwia on studentom nie tylko orientację w strukturze zajęć, ale też rekonstrukcję powiązań między celami kształcenia, efektami uczenia się, treściami programowymi i metodami dydaktycznymi, co przekłada się na większe zaangażowanie i świadome uczestnictwo studentów w procesie kształcenia. W najmniejszym stopniu nie ogranicza to też nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia w doborze metod. Przeciwnie, to, w jaki sposób metoda określonego rodzaju/z danej klasy zostanie przełożona na praktykę dydaktyczną prowadzącego w ramach konkretnych zajęć, jest podstawą jego autonomii i świadczy o kompetencjach i inwencji dydaktycznej osoby prowadzącej zajęcia.

W odpowiedzi na zarzut 6 i związane z nim zalecenie Uczelnia poinformowała, iż przypisywała punkty ECTS zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne, kierując się powszechnie przyjętą interpretacją przepisów, zgodnie z którą punkty odnoszą się do form zajęć (takich jak ćwiczenia, laboratoria czy warsztaty), a nie do szczegółowo rozpisanych czynności praktycznych. W opinii Uczelni podejście to opiera się na literalnym brzmieniu przepisów prawa, które wskazują na przypisywanie punktów ECTS do zajęć jako całości. Zgodnie z zarządzeniem dziekana punkty te są przyznawane proporcjonalnie do udziału zajęć praktycznych w ogólnej liczbie punktów z danego przedmiotu i nie obejmują form e-learningowych, ponieważ nie stanowią one bezpośredniego kontaktu z prowadzącym. W opinii Uczelni z definicji zajęć kształtujących umiejętności praktyczne zawartej w rozporządzeniu

w sprawie studiów nie wynika, iż 100% czasu zajęć powinno być przeznaczony na wykonywanie czynności praktycznych, gdyż z perspektywy Uczelni istotą jest stworzenie warunków do ich realizacji. Według Uczelni w wielu przypadkach przygotowanie do czynności praktycznych wymaga znacznego nakładu czasu i stanowi integralną część procesu dydaktycznego.

Jednocześnie Uczelnia zaznacza w odpowiedzi, że po analizie uwag zespołu oceniającego oraz w związku ze wzmiankowaną wyżej zmianą programu studiów zdecydowano się na przegląd i korektę przypisania punktów ECTS do zajęć praktycznych. Celem zmian było m.in. zapewnienie równowagi efektów uczenia się między formą stacjonarną i niestacjonarną. Na studiach drugiego stopnia liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne wynosi obecnie 79,5 w wypadku obu form. Liczby te zostały zbliżone i wynoszą w nowym programie studiów odpowiednio 106,4 (stacjonarne) i 96,1 (niestacjonarne), co oznacza znaczące zmniejszenie wcześniejszych różnic. Ponadto Uczelnia informuje, iż dokonano przeglądu kart zajęć i wprowadzono niezbędne korekty w celu wyeliminowania wątpliwości co do praktycznego charakteru zajęć. Do odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia dołączyła tabele z przeliczeniem punktów ECTS dla zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (załącznik nr 7) oraz zarządzenie dziekana nr 20/2021 z dnia 13 grudnia 2021 w sprawie systemu przypisywania punktów ECTS (załącznik nr 8).

Zmiany dotyczące liczby punktów ECTS przypisanych zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne stopnia są planowane do wprowadzenia wraz z wdrożeniem nowego programu studiów od roku akademickiego 2026/2027. Nie dotyczą aktualnie realizowanych toków studiów ani studiów, których tok rozpocznie się od roku akademickiego 2025/2026. Dlatego zarzut 7 zostaje podtrzymany.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stoi na stanowisku, że Uczelnia nie ma racji, twierdząc, że przypisywanie punktów ECTS zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne ma charakter niejako automatyczny i wynika z formy, w jakiej zajęcia są prowadzone (ćwiczenia, laboratoria czy warsztaty). Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne są faktycznie prowadzone w formach wskazanych w odpowiedzi, ale także w innych (np. zajęcia terenowe, symulacje i gry dydaktyczne, staże), jednak to nie forma jest ich elementem wyróżniającym. Elementem wyróżniającym, zgodnie z jednoznacznie zawartą w rozporządzeniu w sprawie studiów, jest wykonywanie przez studentów w trakcie tych zajęć czynności praktycznych w warunkach (symulowanych lub rzeczywistych) właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej (związanej z kierunkiem studiów). Forma zajęć jest konsekwencją istoty zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, wyrażonej w przytoczonej definicji. Zatem do liczby punktów ECTS uzyskiwanych przez studentów na zajęciach kształtujących umiejętności praktyczne należy włączyć punkty ECTS przypisane zajęciom mającym podane wyżej cechy. Stosowany przez Uczelnię sposób konstruowania programu studiów, uwzględniający łączenie w jednych zajęciach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne oraz zajęć przygotowujących do ich wykonywania, powoduje niejednoznaczności w określaniu liczby punktów ECTS przypisanych zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne, gdyż Uczelnia, także w nowym programie studiów, nie określa sposobu wyodrębnienia „części kształtującej umiejętności praktyczne” oraz szacowania liczby punktów ECTS jej przypisanej.

Ponadto liczba punktów ECTS przypisanych zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych powinna być jednakowa, gdyż na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych na danym kierunku, poziomie i profilu studenci uzyskują te

same efekty uczenia się. Zasada ta nie została spełniona nawet po zmianie programu studiów. Pozostawienie w nowym programie studiów, obowiązującym od cyklu rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027, różnicy 10 punktów ECTS uzyskiwanych na zajęciach kształtujących umiejętności praktyczne między programami studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie jest fundamentalną nieprawidłowością, gdyż różnica taka oznacza, że studenci studiów niestacjonarnych osiągają efekty uczenia się nierównoważne z efektami uzyskiwanymi przez studentów studiów stacjonarnych, ponieważ osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych na studiach niestacjonarnych wymaga mniejszego nakładu pracy niż na studiach stacjonarnych.

Odpowiadając na zarzut 7 i związane z nim zalecenie, Uczelnia poinformowała, iż dokonała kompleksowej przebudowy systemu praktyk zawodowych na studiach pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym. Przebudowa ta stanowiła naturalną konsekwencję modyfikacji kierunkowych efektów uczenia się i zmiany dyscypliny wiodącej, związanych z wzmiankowaną wyżej transformacją programu studiów. W szczególności w nowym programie studiów, obowiązującym dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027, wprowadzono jednoznaczne określenie wymiaru praktyk oraz przypisanej im liczby punktów ECTS. Efekty uczenia się przewidziane dla praktyk zawodowych oraz harmonogram ich realizacji powiązано z efektami uczenia się i treściami określonymi w programie studiów. Usunięto z programu praktyk czynności zawodowe właściwe wyłącznie dla zawodu psychologa, co miało na celu dostosowanie ich do zakresu kształcenia na kierunku. Dokumenty kierujące na praktykę zawodową zostały rozdzielone na dwie części: praktykę nr 1, realizowaną w semestrze V, oraz praktykę nr 2, realizowaną w semestrze VI. Stosowne zmiany zostały naniesione w dokumentach takich, jak: dzienniczek praktyk, kwestionariusz efektów uczenia się, program praktyk, zaświadczenia od pracodawcy oraz skierowania na praktykę.

W odniesieniu do zalecenia dotyczącego wprowadzenia jasnych kryteriów wyboru miejsc odbywania praktyk oraz doboru opiekunów zakładowych, zgodnie z zarządzeniem dziekana nr 19/2024, miejsce odbywania praktyki zatwierdza opiekun merytoryczny praktyk. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do miejsca realizacji praktyki opiekun ten przeprowadza szczegółową rozmowę ze studentem oraz wyznaczonym opiekunem zakładowym. Celem rozmowy jest weryfikacja zgodności miejsca praktyki z kryteriami jakościowymi, a także analiza infrastruktury i wyposażenia miejsca odbywania praktyk. Funkcję opiekuna merytorycznego może pełnić menedżer kierunku lub osoba przez niego wskazana i zatwierdzona przez dziekana. Po pozytywnej ocenie miejsca praktyki przez opiekuna merytorycznego Biuro Karier i Praktyk przygotowuje niezbędną dokumentację kierującą studenta na praktykę zawodową.

W zakresie uściślenia procedury zaliczania czynności wykonywanych w ramach pracy zawodowej na poczet praktyk Uczelnia uregulowała tę kwestię w zarządzeniu dziekana nr 19/2024. Student może, na pisemny wniosek, ubiegać się o częściowe lub całkowite zaliczenie praktyk na podstawie wykonywanej pracy zawodowej. Warunkiem jest udokumentowane zatrudnienie trwające minimum 3 miesiące (dla studentów, którzy rozpoczęli studia przed 30 września 2019 r., oraz dla studentów studiów drugiego stopnia) lub 6 miesięcy (dla studentów studiów pierwszego stopnia, którzy rozpoczęli studia po 1 października 2019 r.). Decyzję o zaliczeniu praktyki w całości lub części podejmuje dziekan na podstawie kompletnej dokumentacji złożonej w Biurze Karier i Praktyk, przy czym decyzja ta podejmowana jest w terminie do dwóch tygodni od momentu złożenia dokumentów. Przy podejmowaniu decyzji brane są pod uwagę zarówno staż pracy, jak i zgodność wykonywanej pracy z kierunkiem

studiów lub specjalnością. Należy zauważyć, iż rozwiązania zawarte we wzmiankowanym wyżej zarządzeniu nr 19/2024 nie eliminują zarzutu dotyczącego nie w pełni przejrzystych zasad zaliczania czynności wykonywanych w ramach pracy zawodowej na poczet praktyk, nadal bowiem brak określenia klarownych wymagań dotyczących dowodów potwierdzających osiągnięcie efektów uczenia się na stanowisku pracy przez studenta ubiegającego się o zaliczenie praktyki w tym trybie.

Zaliczenie praktyki na podstawie pracy zawodowej przysługuje studentom, którzy: (a) są lub byli zatrudnieni bądź odbywali staż – w takim przypadku wymagane jest zaświadczenie o zatrudnieniu lub świadectwo pracy wraz z zakresem obowiązków i potwierdzeniem realizacji efektów uczenia się; (b) prowadzą lub prowadzili własną działalność gospodarczą – w tym przypadku należy dołączyć zaświadczenie o prowadzeniu działalności gospodarczej, potwierdzenie realizacji efektów uczenia się oraz aktualny wydruk z CEIDG; (c) podejmowali inne aktywności zawodowe – wtedy wymagany jest dokument potwierdzający tę aktywność (np. referencje, zaświadczenie) wraz z potwierdzeniem realizacji efektów uczenia się podpisanym przez osobę uprawnioną. W przypadkach studentów będących pracownikami służb mundurowych, ze względu na konieczność zachowania poufności informacji, dziekan może odstąpić od wymogu przedstawienia wszystkich lub części wymaganych dokumentów. W sytuacji częściowego zaliczenia praktyki zawodowej student zobowiązany jest do uzupełnienia pozostałej jej części zgodnie z programem, co jest warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego.

W odniesieniu do kwestii wzmocnienia bieżącego monitoringu praktyk oraz ich dokumentowania Uczelnia wdrożyła elektroniczną „ankietę po praktykach”. Ankieta ta stanowi jedno z narzędzi monitorowania praktyk zawodowych i służy zapewnianiu jakości procesu dydaktycznego. Osoby odpowiedzialne za nadzór nad praktykami, czyli menedżer kierunku oraz opiekunowie merytoryczni, analizują wyniki ankiet w celu weryfikacji przebiegu praktyk oraz osiągniętych efektów uczenia się. Dodatkowo opracowano procedurę monitoringu, w ramach której pracownik Biura Karier i Praktyk przeprowadza rozmowy telefoniczne z uczestnikami praktyk, co wspomaga bieżące śledzenie ich przebiegu oraz ocenę jakości praktyk zawodowych.

Biorąc pod uwagę, że:

- a. przedłożone przez Uczelnię w odpowiedzi materiały, choć potwierdzają przebudowę programu i organizacji praktyk na studiach pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym, same w sobie nie oznaczają wdrożenia zaplanowanych zmian,
- b. ustalony przez senat program studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym będzie obowiązywał od cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2026/2027, co oznacza, iż nie wpływa on na usunięcie nieprawidłowości w programie studiów pierwszego stopnia w zakresie praktyk zawodowych dla toczących się cykli kształcenia ani dla cyklu kształcenia, który rozpocznie się w roku akademickim 2025/2026,
- c. skala modyfikacji programu praktyk zawodowych i ich organizacji dla studiów pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie o profilu praktycznym wymaga potwierdzenia osiągalności efektów na etapie realizacji

– zarzut 7 zostaje podtrzymany.

W związku z podtrzymaniem wszystkich zarzutów w odniesieniu do kryterium 2 jego ocena jako częściowo spełnionego również zostaje utrzymana. Ponowna ocena programowa zapewni weryfikację trafności przyjętych rozwiązań.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Brak precyzyjnych i adekwatnych warunków rekrutacji na studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie, umożliwiających dobór kandydatów posiadających odpowiedni poziom przygotowania merytorycznego i językowego do podjęcia oraz ukończenia studiów zgodnie z zakładanymi efektami uczenia się. Brak jest określenia przedmiotów maturalnych oraz minimalnych progów punktowych, co uniemożliwia ocenę, czy kandydaci posiadają podstawowy zakres wiedzy i umiejętności niezbędny do realizacji programu studiów na kierunku o charakterze interdyscyplinarnym. Dodatkowo brak jest wymagań dotyczących poziomu znajomości języka obcego, co w połączeniu z ograniczonym zakresem zajęć językowych oraz niewielką liczbą godzin zajęć z języka obcego realizowanych z bezpośrednim udziałem lektora oraz studentów prowadzi do braku możliwości osiągnięcia biegłości językowej na poziomie B2 ESOKJ w czasie przewidzianym na realizację programu studiów.
2. Brak mechanizmów umożliwiających indywidualną ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez każdego studenta studiów pierwszego stopnia realizującego pracę dyplomową w zespole. Wyniki analizy ocen prac dyplomowych wskazują na utrwaloną praktykę wystawiania jednakowej oceny wszystkim członkom zespołu, zarówno przez opiekuna pracy, jak i recenzenta, niezależnie od rzeczywistego wkładu określonego członka zespołu w opracowanie projektu. Taka praktyka jest niezgodna z zasadą indywidualnej weryfikacji efektów uczenia się, a tym samym podważa wiarygodność procesu dyplomowania jako końcowego potwierdzenia osiągnięcia efektów przypisanych do kwalifikacji na poziomie studiów pierwszego stopnia.
3. Naruszenie zasady równego traktowania studentów w procesie oceniania przez nieuwzględnianie nakładu pracy studentów uczestniczących w wykładach oraz brak kompensacji nieobecności dla studentów realizujących indywidualny tok studiów. Obowiązujące regulacje, zgodnie z którymi uczestnictwo w wykładach nie jest obowiązkowe, prowadzą do sytuacji, w której studenci zaangażowani w zajęcia ponoszą większy nakład pracy niż ci, którzy w nich nie uczestniczą – bez odzwierciedlenia tego w ocenie. Narusza to zasadę równego traktowania w procesie weryfikacji efektów uczenia się. Podobnie zwolnienie z zajęć studentów realizujących indywidualny tok studiów bez obowiązku aktywności zastępczej jest niezgodne z założeniami systemu ECTS, w którym punkty powinny odzwierciedlać rzeczywisty nakład pracy. Brak mechanizmów kompensacyjnych prowadzi do nierównoważności wysiłku przy tej samej ocenie.
4. Brak spójnego, adekwatnego i dostosowanego do poziomu kwalifikacji systemu weryfikacji efektów uczenia się na studiach pierwszego stopnia, co ogranicza wiarygodność i rzetelność oceny osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. System weryfikacji efektów uczenia się stosowany na kierunku psychologia w biznesie cechuje się znaczną niespójnością oraz nierównym poziomem jakości metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w obrębie poszczególnych zajęć. Zastosowane metody nie zawsze są adekwatne do poziomu 6 PRK. Poszczególnym sposobom weryfikacji określonym w programie studiów (projektom, prezentacjom, analizom przypadków, zadaniom) brakuje precyzyjnych kryteriów oceny oraz jasnego określenia poziomu

- trudności zadań. Tego rodzaju rozbieżności stanowią strukturalną słabość programu studiów i utrudniają jednoznaczne stwierdzenie, czy student osiągnął wszystkie zakładane efekty uczenia się w sposób rzetelny i mierzalny.
5. Brak systematycznej, spójnej i adekwatnej do poziomu kształcenia weryfikacji umiejętności praktycznych w ramach zajęć prowadzonych na studiach pierwszego stopnia. W obowiązującym systemie weryfikacji efektów uczenia się brakuje jednolitych i konsekwentnych rozwiązań umożliwiających rzetelne sprawdzenie umiejętności praktycznych studentów, rozumianych jako zdolność stosowania wiedzy w praktyce, rozwiązywania problemów, analizy przypadków, tworzenia produktów czy posługiwania się narzędziami i procedurami. W wypadku części zajęć nie przewidziano żadnych metod weryfikujących te efekty, mimo że zostały one zapisane jako zakładane. W innych przypadkach, mimo zastosowania odpowiednich form (np. projektów, prezentacji, analiz przypadków), brakuje precyzyjnych kryteriów oceny i określenia stopnia trudności zadań, co ogranicza porównywalność i rzetelność weryfikacji.
 6. Brak spójnego i trafnie opracowanego systemu weryfikacji efektów uczenia się w zakresie języka obcego nowożytnego na kierunku psychologia w biznesie, co uniemożliwia potwierdzenie osiągnięcia przez studentów zakładanej biegłości językowej ESOKJ – B2. W opisie metod weryfikacji efektów uczenia się na zajęciach z języka obcego na studiach pierwszego stopnia brakuje precyzji: nie określono jednoznacznie rodzaju i stopnia trudności zadań, a dla efektów społecznych i strategicznych nie przewidziano jasnych kryteriów oceny. Dominująca forma pracy własnej na platformie e-learningowej nie jest objęta wystarczającym nadzorem dydaktycznym, a niski wymiar zajęć kontaktowych uniemożliwia rzetelną ocenę ustnych i interakcyjnych sprawności językowych. W konsekwencji nie jest możliwe potwierdzenie osiągnięcia efektów związanych z kompetencjami komunikacyjnymi, społecznymi i strategicznymi.

W odpowiedzi na zarzut 1 i związane z nim zalecenie Uczelnia poinformowała, iż w drodze *Uchwały nr 325/2025 Senatu Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu z dnia 21 sierpnia 2025 roku w sprawie wprowadzenia zmian do warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe na rok akademicki 2026/2027 na Uniwersytecie WSB Merito w Poznaniu* (załącznik nr 11) dostosowała warunki rekrutacji na studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie, wprowadzając m.in. określone przedmioty maturalne oraz minimalne progi punktowe. Jednocześnie Uczelnia podkreśla, że zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce to do kompetencji uczelni należy ustalanie warunków, trybu, terminu i sposobu przeprowadzenia rekrutacji. Uczelnia deklaruje, iż realizuje rekrutację na podstawie uchwały senatu, zgodnej z przepisami ustawy, i zwraca uwagę, że ewentualne nałożenie przez Polską Komisję Akredytacyjną dodatkowych wymagań rekrutacyjnych musiałyby mieć wyraźną podstawę prawną w przepisach powszechnie obowiązujących, ponieważ wykraczałoby poza uprawnienia wynikające z obowiązującego prawa.

Z odpowiedzi nie wynika, jakie dodatkowe wymagania rekrutacyjne miałyby być nakładane przez Polską Komisję Akredytacyjną, natomiast w raporcie zespołu oceniającego brak jest oczekiwań związanych z dodatkowymi wymaganiami. Zarówno zarzut, jak i zalecenie sformułowane w raporcie zespołu oceniającego wynikają bezpośrednio z oceny spełnienia standardu jakości kształcenia 3.1: „Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów,

w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów”, zawartego w załączniku do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Zgodnie z art. 256 ust. 1 pkt 3 Statut PKA określa szczegółowe kryteria oceny programowej i zgodnie z tymi szczegółowymi kryteriami została dokonana ocena, w wyniku której stwierdzono, iż stosowane warunki przyjęcia kandydatów nie umożliwiają właściwego doboru kandydatów. Zarzut ten zostaje w pełni podtrzymany, gdyż pomimo zmian wprowadzonych na podstawie wzmiankowanej wyżej uchwały Senatu Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu warunki przyjęcia kandydatów na studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie nadal nie gwarantują właściwego doboru kandydatów. Zgodnie z § 3 ust. 3 uchwały „Na I rok studiów może być przyjęty Kandydat(-ka), który(-a) w wyniku polskiego egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości z poziomu podstawowego uzyskał(-a) minimum wynik: 3,0 matura zdawana do roku 1991: wynik wyrażony w skali 2-5, 2,0 matura zdawana w latach 1991 – 2004: wynik wyrażony w skali 1-6, 30% punktów matura zdawana od 2005: wynik wyrażony w skali procentowej 30-100”, co oznacza, iż taki kandydat w istocie posiada maturę, czyli spełnia podstawowy wymóg związany z kwalifikacją na studia, ale nie oznacza, iż posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności do podjęcia studiów na określonym kierunku. Podane w uchwale progi nie są progami kwalifikacji na studia, lecz progami wymaganymi do zdania matury. Ponadto w uchwale (w załączniku 1, § 1 ust. 5) dla określonej grupy kierunków studiów pierwszego stopnia, wśród których znajduje się także kierunek psychologia w biznesie, zamieszczono wykaz dodatkowych przedmiotów (w domyśle maturalnych) dla celów wyliczenia wyniku z przedmiotu dodatkowego. Wykaz ten obejmuje następujące przedmioty: biologia, chemia, fizyka/fizyka i astronomia, matematyka, geografia, historia, informatyka, wiedza o społeczeństwie, język obcy nowożytny (inny niż wskazany jako przedmiot obowiązkowy). Brak jest jednak w uchwale powiązania przedmiotów z tego wykazu z określonymi kierunkami studiów, w tym z kierunkiem psychologia w biznesie.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce uczelnia posiada kompetencję do ustalania warunków, trybu oraz sposobu przeprowadzenia rekrutacji na studia, w tym określenia, jakie wyniki egzaminu maturalnego będą podstawą przyjęcia na dany kierunek studiów. Art. 70 ust. 3 ww. ustawy precyzuje natomiast, że to wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę kwalifikacji kandydatów. Oznacza to, że obowiązkiem uczelni jest nie tylko uwzględnienie faktu posiadania matury przez kandydata, ale także dokonanie selektywnej oceny jego przygotowania w oparciu o konkretne, adekwatne do kierunku studiów przedmioty maturalne oraz uzyskane z nich wyniki.

W świetle powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że posiadanie matury nie stanowi wystarczającej przesłanki do przyjęcia kandydata na studia pierwszego stopnia, w szczególności o charakterze interdyscyplinarnym. Jest to bowiem jedynie formalny warunek niezbędny do ubiegania się o przyjęcie na studia, natomiast kryteria merytoryczne, odzwierciedlające poziom przygotowania kandydata do podjęcia kształcenia na określonym kierunku, powinny być określone w sposób selektywny i dostosowany do celu kształcenia oraz zakładanych efektów uczenia się, co nie znajduje odzwierciedlenia w uchwale senatu załączonej do odpowiedzi Uczelni.

W przypadku kierunków takich jak psychologia w biznesie, które łączą w sobie elementy nauk społecznych, psychologicznych i ekonomicznych, wymagane jest od kandydatów posiadanie wstępnej wiedzy i umiejętności umożliwiających efektywne uczestnictwo w procesie

kształcenia. Wiedza ta powinna obejmować m.in. rozumienie zjawisk społecznych, podstawowe kompetencje analityczne, umiejętność logicznego myślenia oraz wstępne rozpoznanie zagadnień z obszaru psychologii, komunikacji i zarządzania. Tego rodzaju przygotowania nie można jednoznacznie zweryfikować wyłącznie na podstawie zdania matury w części obowiązkowej i dowolnie wybranego przedmiotu dodatkowego z listy zamieszczonej w uchwale. Przedmioty dodatkowe powinny być w sposób celowy powiązane z kierunkiem studiów, na który rekrutacja jest prowadzona. Kształcenie na studiach pierwszego stopnia, zgodnie z przepisami ustawy oraz wymaganiami Polskiej Ramy Kwalifikacji, ma na celu osiągnięcie przez absolwenta efektów uczenia się na poziomie 6 PRK, co wymaga odpowiednio zaawansowanego startowego poziomu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Program studiów, realizowany w ciągu sześciu semestrów i przy nakładzie pracy wynoszącym 180 punktów ECTS, zakłada intensywną i wielowymiarową edukację, która może przynieść zamierzone efekty jedynie wówczas, gdy kandydaci na studia dysponują adekwatnym przygotowaniem początkowym. W związku z powyższym ustalenie przez Uczelnię szczegółowych warunków kwalifikacji – takich jak wskazanie konkretnych przedmiotów maturalnych oraz określenie minimalnych progów punktowych (których nie mogą zastąpić progi zdawalności matury) – stanowi nie tylko realizację ustawowej kompetencji, ale również warunek konieczny do zapewnienia jakości kształcenia, w tym skuteczności procesu dydaktycznego i procesu uczenia się, osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się oraz zgodności programu studiów z wymaganiami kwalifikacyjnymi. Rekrutacja powinna być rozumiana nie jako formalna procedura przyjęcia wszystkich kandydatów spełniających minimalne wymogi ustawowe, ale jako instrument racjonalnego i jakościowego doboru kandydatów, który ma na celu zapewnienie, że osoby rozpoczynające studia są rzeczywiście zdolne do ich ukończenia w czasie określonym w programie studiów oraz do pełnego osiągnięcia poziomu kwalifikacji przypisanego kierunkowi i poziomowi studiów.

W odpowiedzi na zarzut 2 i związane z nim zalecenie Uczelnia poinformowała, iż w jej opinii procedura dyplomowania przewiduje rozwiązania zapewniające indywidualizację oceny osiągnięcia efektów uczenia się przez poszczególnych studentów w projektach dyplomowych realizowanych zespołowo, albowiem już na etapie dokumentacji projektu funkcjonuje formularz zawierający wyodrębnioną część dotyczącą podziału zadań między członków zespołu, co umożliwi przypisanie odpowiedzialności za konkretne rezultaty. Natomiast w toku realizacji przedsięwzięcia funkcję tę wspiera seminarium dyplomowe prowadzone przez trzy semestry, którego zadaniem jest zapewnienie realnego nadzoru opiekuna pracy nad kolejnymi jej etapami oraz bieżąca weryfikacja aktywności poszczególnych studentów. Na etapie oceny projektu opiekun, korzystając z formularza recenzji, wystawia oceny indywidualne – ocenia zatem zarówno projekt jako efekt pracy zespołu, jak i każdego studenta z osobna, mając możliwość podwyższenia albo obniżenia jego indywidualnej oceny maksymalnie o jeden stopień. Podczas egzaminu dyplomowego każdy student zobowiązany jest do prezentacji własnej części projektu, a następnie każdy z nich indywidualnie odpowiada przed komisją egzaminacyjną na wylosowane pytania kierunkowe oraz pytania związane z projektem. Uczelnia przedstawiła także w odpowiedzi działania podjęte w celu doprecyzowania i usunięcia nieścisłości związanych z indywidualną oceną studentów. Zaktualizowane zostało zarządzenie dziekana w sprawie zasad przygotowania, oceny i obrony projektów dyplomowych. W nowych regulacjach wprowadzono wyraźny obowiązek przygotowywania przez każdego członka zespołu indywidualnych części projektu, jednoznacznie podkreślono wymóg indywidualnej weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się oraz doprecyzowano, że w ramach oceny projektu

należy brać pod uwagę indywidualną pracę studenta będącego członkiem zespołu, przy czym opiekun pracy może – uwzględniając tę pracę – podwyższyć lub obniżyć końcową ocenę projektu dyplomowego danego studenta o jeden stopień, a każdy student zdaje egzamin dyplomowy indywidualnie i jest oceniany niezależnie od pozostałych członków zespołu. Podstawę wprowadzonych zmian stanowi zarządzenie dziekana nr 13/2025 z dnia 12 sierpnia 2025 r. w sprawie zasad przygotowania, oceny i obrony projektów dyplomowych (załącznik nr 12). Wprowadzone zarządzeniem zmiany i uściślenia dotyczące oceny indywidualnej poszczególnych członków zespołu są zbieżne z zaleceniami sformułowanymi w raporcie zespołu oceniającego, jednak data wejścia w życie znowelizowanego zarządzenia dziekana wskazuje na to, że zawarte w nim postanowienia nie zostały jeszcze zweryfikowane w praktyce oraz ocenione pod względem skuteczności. Dlatego zarzut 2 zostaje podtrzymany, a skutki wprowadzonych zmian mogą być ocenione w toku kolejnej oceny programowej.

W odpowiedzi na zarzut 3 i związane z nim zalecenie Uczelnia wyraża przeświadczenie, że funkcjonujące w Uczelni systemowe rozwiązania gwarantują wszystkim studentom, w szczególności osobom nieuczestniczącym w wykładach oraz objętym indywidualnym tokiem studiów, pełny dostęp do treści programowych realizowanych w ramach każdego zajęcia, a także bieżące monitorowanie i trwałe dokumentowanie ich aktywności. W tym celu wykorzystywane są platforma Moodle oraz MS Teams, a każdy wykładowca ma obowiązek prowadzenia kursu przedmiotowego w Moodle, który powinien wiernie odzwierciedlać przebieg zajęć i zawierać kartę zajęć, zasady zaliczenia i punktowane aktywności, opisy tematów z jasnym wyjaśnieniem zakładanych efektów uczenia się oraz precyzyjnym wskazaniem źródeł wiedzy. Standardem jest udostępnianie autorskich materiałów dydaktycznych (nagrania, prezentacje, skrypty itp.) oraz interaktywnych ćwiczeń w formie quizów i projektów, ocenianych automatycznie – z możliwością uzyskania rozbudowanej lub skróconej informacji zwrotnej – bądź przez wykładowcę w trybie „ręcznym”. Komunikację oraz możliwość wysyłki wiadomości do studentów z potwierdzeniem odbioru zapewnia forum kursu, aktywność użytkowników jest zaś szczegółowo rejestrowana w logach. Efekty pracy pozostają zapisane jako trwała dokumentacja. Dzięki temu studenci z różnych przyczyn nieobecni mogą uzupełniać treści realizowane na zajęciach, a w razie potrzeby skorzystać z dodatkowego kontaktu mailowego lub dyżuru; równocześnie wykładowca ma narzędzia do weryfikacji poziomu zaangażowania. W opinii Uczelni stwierdzenie, że student obecny na zajęciach ponosi większy nakład pracy niż student nieobecny, nie może być uznane za regułę powszechną, ponieważ rzeczywisty wysiłek potrzebny do osiągnięcia określonych efektów uczenia się zależy od wielu indywidualnych zmiennych, a przedmiotem oceny jest zatem przede wszystkim sam fakt i stopień osiągnięcia efektów, zgodnie z zasadą równości. Uczelnia wyraża przekonanie, iż włączanie do oceny nakładu pracy mierzonego samą obecnością prowadziłoby de facto do przyznawania części punktów za uczestnictwo zamiast za osiągnięte efekty uczenia się.

W odniesieniu do problemu nieobowiązkowego udziału w wykładach Uczelnia przywołuje wcześniej już sygnalizowaną zapowiedź usunięcia tego zapisu z regulaminu studiów, na razie jednak niezrealizowaną.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nie zgadza się argumentacją przedstawioną przez Uczelnię w odpowiedzi na raport zespołu oceniającego. Mimo obszernej odpowiedzi Uczelni zarzut dotyczący nierównego traktowania w procesie oceniania studentów studiujących w ramach standardowej organizacji programu studiów oraz studentów objętych indywidualnym tokiem studiów (ITS) w kontekście uczestnictwa w zajęciach oraz ponoszonego nakładu pracy

nie został skutecznie usunięty. Uczelnia koncentruje się w odpowiedzi na ogólnym opisie infrastruktury technicznej (Moodle, MS Teams) i jej możliwościach oraz ogólnych obowiązkach wykładowców, jednak nie przedstawia konkretnych rozwiązań, które zapewniłyby realny ekwiwalent nieuczestniczenia w zajęciach przez studentów z ITS – zarówno pod względem treściowym, jak i nakładu pracy, którego minimalny wymiar jest określony jako jeden z warunków ukończenia studiów pierwszego stopnia (należy przy tym wyjaśnić, iż zarzut nie dotyczy braku zapewnienia studentom z ITS systemowego wsparcia kompensującego ich nieobecność, lecz braku kompensowania w procesie oceniania studentom studiującym zgodnie ze standardową organizacją studiów i zobowiązaniem do uczestniczenia w zajęciach ich aktywności merytorycznej – a nie biernego uczestnictwa – wynikającej z udziału w zajęciach). W odpowiedzi nie wykazano, że nakład pracy związany z aktywnościami zastępczymi, które podejmuje student z ITS, odpowiada liczbowo punktom ECTS przypisanym do zajęć, z obowiązku uczestniczenia w których został zwolniony. Uczelnia twierdzi, że studenci z ITS (lub nieobecni z różnych powodów) mają możliwość uzupełnienia realizowanych treści w oparciu o materiały zamieszczone na platformie e-learningowej, nie wskazuje jednak, czy i w jaki sposób oszacowano czasochłonność tych aktywności w odniesieniu do ustalonego w programie studiów nakładu pracy przewidzianego dla studentów uczestniczących w zajęciach. Tymczasem właśnie nakład pracy konieczny do osiągnięcia określonych efektów uczenia się stanowi podstawę przypisywania punktów ECTS – brak jego weryfikowalnego odniesienia dla studentów z ITS skutkuje ryzykiem naruszenia zasady równości w procesie oceniania. Ponadto Uczelnia nie przedstawiła jasnych procedur ani standardów organizacyjnych dotyczących kontaktu studentów z ITS z wykładowcami. Odwołując się do ogólnej możliwości skontaktowania się z prowadzącym za pośrednictwem poczty elektronicznej lub w ramach dyżuru, Uczelnia nie precyzuje, ile razy, w jakiej formie, w jakich odstępach czasowych ma odbywać się ten kontakt, co oznacza, że zakres indywidualnego kontaktu z prowadzącym zajęcia może być różny – i nieporównywalny – w wypadku różnych studentów i zajęć. Brakuje tym samym systemowego rozwiązania zapewniającego równy dostęp do konsultacji i wsparcia dydaktycznego w toku semestru. Wreszcie w odpowiedzi nie wskazano, jakie konkretne formy zastępcze są przewidziane dla studentów z ITS w odniesieniu do zajęć, z uczestniczenia w których zostali zwolnieni, szczególnie gdy zajęcia prowadzą do nabycia umiejętności praktycznych. Wszystko to potwierdza, że w Uczelni brak jest równoważnych, zinstytucjonalizowanych mechanizmów dla studentów realizujących ITS. Zasady te powinny być przejrzysto zdefiniowane i stosowane w sposób powtarzalny, a nie uzależnione od indywidualnych ustaleń z wykładowcą, których jakość i zakres mogą znacząco się różnić. Z powyższych względów należy uznać, że odpowiedź Uczelni – choć deklaratywnie odwołuje się do zapewnienia równości i systemowego podejścia – nie zawiera dowodów na istnienie formalnych, transparentnych i weryfikowalnych rozwiązań, które rzeczywiście gwarantowałyby równoważność nakładu pracy oraz sposobów weryfikacji efektów uczenia się w wypadku studentów objętych ITS i studentów uczestniczących w zajęciach.

Podobnie jest, jeśli chodzi o naruszenie zasady równości w przypadku jednakowego traktowania w procesie oceniania studentów uczestniczących w wykładach i w wykładach nieuczestniczących (korzystających z regulaminowego zapisu o braku obowiązku uczestniczenia w zajęciach prowadzonych w formie wykładu; kwestia ta była już poruszana wyżej i w odpowiedzi Uczelnia zaznaczyła, iż podjęte zostały działania zmierzające do usunięcia tego zapisu, ale na razie nie skutkowały one jego faktycznym usunięciem). W programie studiów wykłady zostały ujęte jako forma zajęć, która ma służyć osiągnięciu przez studentów

określonych efektów uczenia się. Dlatego udział w wykładach jest uwzględniany w łącznym nakładzie pracy studenta koniecznym do ukończenia studiów. Zatem obecność wykładów w programie nie ma charakteru symbolicznego – ma znaczenie merytoryczne i organizacyjne. Jeśli jednak student może osiągnąć wszystkie zakładane efekty uczenia się bez udziału w wykładach, to pojawia się pytanie, czy są one rzeczywiście niezbędne. W tym kontekście między studentami, którzy biorą udział w wykładach zgodnie z założeniami programu, oraz studentami korzystającymi z możliwości, które stwarza regulamin studiów, występuje nierówność: skoro efekt końcowy oceniany jest w oderwaniu od nakładu pracy związanego z udziałem w wykładach, dodatkowa aktywność poznawcza studentów, wynikająca z udziału w wykładach, pozostaje bez wpływu na ocenę, a tym samym – de facto – jest bez znaczenia. Uczelnia, umieszczając wykłady w programie studiów, przyjmuje, że udział w nich jest niezbędny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się. Jednocześnie brak wymogu udziału w wykładach oraz nieuwzględnianie udziału w nich w procesie oceniania wprowadza niespójność: z jednej strony przewiduje konkretną formę zajęć jako istotny element programu, z drugiej – nie uznaje jej roli w procesie oceniania. Takie podejście nie tylko osłabia wewnętrzną logikę programu, ale również może być postrzegane jako nierówne traktowanie studentów w zależności od przyjętej przez nich strategii uczestnictwa w wykładach. Zarzut 3, dotyczący nierównego traktowania w procesie oceniania studentów uczestniczących w zajęciach obowiązkowych i nieobowiązkowych (wykładach) w porównaniu ze studentami korzystającymi z regulaminowo dopuszczalnego zwolnienia z obowiązku uczestniczenia w wykładach oraz studentów z ITS, pozostaje – biorąc pod uwagę powyższe – zasadny i zostaje podtrzymany.

W odpowiedzi na powiązane ze sobą zarzuty 4 oraz 5 i towarzyszące im zalecenia Uczelnia poinformowała, iż podjęta została decyzja o wdrożeniu systemowych zmian w zakresie metod weryfikacji efektów uczenia się. Dla efektów w obszarze wiedzy przewidziano cztery metody: egzamin pisemny, egzamin ustny, test wiedzy oraz quizy cząstkowe – te ostatnie stosowane są w przypadku zajęć z elementami e-learningu. Dodatkową metodą jest moderowana dyskusja, która wspiera inne sposoby oceny, ale nie występuje samodzielnie. W zakresie umiejętności stosowane będą trzy metody: mini projekt indywidualny lub grupowy (stosowany głównie przy większym udziale pracy własnej studenta i metodzie projektowej), studium przypadku oraz zadanie problemowe. Wszystkie te metody wymagają aktywnej obecności prowadzącego w roli obserwatora i angażują studentów w pracę grupową oraz rozwiązywanie konkretnych problemów. Weryfikacja kompetencji społecznych również opiera się na trzech metodach, z których każda wykorzystuje obserwację pracy grupowej studentów. Analizowane są takie aspekty jak postawy, umiejętności relacyjne, podejście krytyczne do tematów oraz refleksyjność studentów podczas prezentacji i omawiania projektów. Każdej metodzie – jak informuje Uczelnia w odpowiedzi – towarzyszą mierzalne kryteria oceniania: studenci zdobywają punkty, które są przeliczane na oceny. Informacje o metodach zaliczenia i kryteriach oceniania znajdują się w kartach zajęć oraz na platformie Moodle, a także są przekazywane studentom na pierwszych zajęciach. W odpowiedzi Uczelni została także zamieszczona tabela, w której metody weryfikacji efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych zostały zestawione z przykładowymi zajęciami, w ramach których metody te są stosowane. Odnosząc się w szczególności do metod weryfikacji umiejętności praktycznych nabywanych przez studentów, Uczelnia poinformowała, iż w kontekście wprowadzonych, opisanych wyżej, zmian metody aktywności, takie jak mini projekty, zadania problemowe oraz studium przypadku, wpływają na rozwój umiejętności praktycznych. Metody te nie tylko angażują studentów w praktyczne działania, ale też umożliwiają ocenę

stopnia opanowania przez nich konkretnych umiejętności – ponieważ metody pracy i metody weryfikacji są ze sobą powiązane. Praca zespołowa nad wspólnymi celami rozwija takie kompetencje jak podział zadań, przyjmowanie ról, w tym roli lidera, odpowiedzialność indywidualna i zespołowa, co przekłada się na kształtowanie właściwych postaw, a prezentowanie wyników wykonanych prac pozwala studentom rozwijać umiejętności komunikacyjne, prezentacyjne oraz argumentacyjne, ucząc ich jasnego wyrażania i obrony własnych opinii.

Odpowiedź Uczelni nie odnosi się do istoty zarzutów 4 oraz 5. W wyniku oceny systemu weryfikacji efektów uczenia się na studiach pierwszego o profilu praktycznym na kierunku psychologia w biznesie zespół oceniający zidentyfikował i wsparł stosowną egzemplifikacją szereg nieprawidłowości mających charakter systemowy. Choć metody weryfikacji zostały formalnie przypisane do zakładanych efektów uczenia się, stwierdzono istotne braki precyzyjnego opisu poziomu trudności zadań, jakościowych kryteriów oceny oraz mechanizmów zapewniających porównywalność osiągnięć studentów. Problemy te ograniczają możliwość jednoznacznego potwierdzenia, że zakładane efekty uczenia się są osiąganym na poziomie odpowiadającym 6 poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, właściwym dla studiów pierwszego stopnia. Szczególne zastrzeżenia wzbudził brak dostatecznego zróżnicowania metod oceny pod kątem rodzaju efektów (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne), a także niepełne uwzględnienie wymagań dotyczących samodzielności, krytycznego myślenia i umiejętności stosowania wiedzy w praktyce. W wypadku części zajęć ograniczono się do metod niewystarczających do rzetelnej weryfikacji efektów związanych z umiejętnościami praktycznymi i kompetencjami społecznymi, a nawet tam, gdzie stosowano bardziej zaawansowane metody (projekty, prezentacje, analizy przypadków), często brakowało jasno określonych kryteriów oceny oraz opisu poziomu złożoności zadań. W rezultacie system weryfikacji efektów uczenia się jawił się jako cechujący się brakiem spójności i jednolitości, co istotnie obniża jego rzetelność, przejrzystość i zdolność do pełnego potwierdzenia osiągnięcia i oceny zakładanych efektów uczenia się przez wszystkich studentów.

Uczelnia w odpowiedzi na raport zespołu oceniającego nie odniosła się do tych zarzutów wprost, lecz odwołała się do załączonych do odpowiedzi kart zajęć stanowiących część nowego programu studiów, który będzie obowiązywał dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się od roku akademickiego 2026/2027, oraz umieszczonej w odpowiedzi tabeli, w której powiązano wskazane przez Uczelnię metody weryfikacji (określone ogólnie i hasłowo) z przykładowymi zajęciami, w ramach których te metody mają być stosowane. W załączonych do odpowiedzi Uczelni kartach zajęć będących integralną częścią programu studiów planowanego do wdrożenia od roku akademickiego 2026/2027 brak jest precyzyjnego określenia zakresu przedmiotowego zadań/projektów/miniprojektów, stawianych im wymagań co do stopnia złożoności i struktury oraz jakościowych (a nie tylko punktowych) kryteriów oceny. W konsekwencji nadal brak jest możliwości porównywania osiągnięć studentów oraz jednoznacznego stwierdzenia, że zadania, które są stawiane przed studentami, mające zweryfikować zakres i stopień zaawansowania nabytej przez nich wiedzy i skalę jej rozumienia, a także umiejętności jej zastosowania, jak również stopień złożoności nabytych umiejętności, zarówno poznawczych, jak i praktycznych, w rzeczywistości odpowiadają wymaganiom 6 poziomu PRK. W tej sytuacji zarzuty 4 oraz 5 zostają podtrzymane.

W odpowiedzi na zarzut 6 i towarzyszące mu zalecenie Uczelnia ponownie odwołuje się do opisanej wyżej (w odpowiedzi na zarzuty i związane z nimi zalecenia dotyczące zakresu oceny w kryterium 2) kompleksowej przebudowy kształcenia językowego w programie studiów na kierunku psychologia w biznesie. Odnosząc się bezpośrednio do zarzutu 6, Uczelnia wyjaśnia, że na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie obowiązuje system weryfikacji efektów uczenia się, który obejmuje również zajęcia językowe. Kluczowym elementem tego systemu jest karta zajęć (sylabus), której poziom szczegółowości odpowiada przyjętym na Uczelni standardom jakościowym, w obrębie których nie przewiduje się szczegółowego opisu każdego ćwiczenia czy zadania, co w opinii Uczelni wynika z logiki procesu dydaktycznego. Szczegółowe informacje o zadaniach i kryteriach oceny są przekazywane studentom w toku zajęć oraz w materiałach dydaktycznych. W odpowiedzi podkreślono także, że dobór strategii językowych i metod nauczania należy do kompetencji metodycznych lektora, a zbyt szczegółowe opisy w sylabusie mogłyby ograniczać jego elastyczność i swobodę dydaktyczną. Równocześnie Uczelnia zaznacza, iż system weryfikacji kompetencji językowych został dostosowany do nowego, szerszego zakresu efektów uczenia się przypisanych do kolejnych semestrów. Modyfikacje te zostały wprowadzone do kart zajęć, gdzie jasno powiązano konkretne aktywności z odpowiednimi efektami uczenia się, co zapewnia spójność, przejrzystość i systemowość całego procesu. Odpowiedź Uczelni nie odnosi się do istoty zarzutu 6, w związku z czym zostaje on podtrzymany.

Równocześnie należy jednoznacznie stwierdzić, iż Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nie podziela przedstawionego w odpowiedzi stanowiska Uczelni, zgodnie z którym szczegółowe określanie metod weryfikacji efektów uczenia się w sylabusie, w tym w sylabusie zajęć z języka obcego, wraz z opisem rodzaju, złożoności i formy zadań, nie jest zasadne ani konieczne. Wymóg ten wynika z nadrzędnych założeń zapewnienia jakości kształcenia w zakresie zagwarantowania przejrzystości i adekwatności procesu weryfikacji efektów uczenia się do poziomu i charakteru tych efektów, jak również jego celowości, zrozumiałości i jednoznaczności dla wszystkich uczestników procesu weryfikacji, a zwłaszcza dla studentów. Studenci są głównymi adresatami i użytkownikami sylabusu – dokumentu, który powinien stanowić nie tylko formalne zestawienie informacji, ale i realne narzędzie orientujące ich w strukturze zajęć, celach kształcenia i sposobie weryfikacji ich osiągnięć oraz wspomagać studentów w świadomym uczestnictwie w procesie nauczania i uczenia się. Ogólnikowe sformułowania dotyczące metod weryfikacji, pozbawione konkretnych informacji o typie zadań, ich poziomie złożoności i kryteriach oceny, nie pozwalają studentowi ani na świadome przygotowanie się do zaliczenia, ani na samoocenę stopnia uzyskania zakładanych efektów uczenia się. Co więcej, brak precyzji w opisie metod weryfikacji uniemożliwia rzetelną ocenę, czy rzeczywiście pozwalają one sprawdzić zakładane efekty uczenia się, w szczególności te dotyczące interakcji, współpracy czy stosowania strategii językowych. Spójny i zrozumiały opis metod weryfikacji efektów uczenia się, wymagań stawianych poszczególnym rodzajom zadań i kryteriów ich oceny wzmacnia motywację studentów i poczucie sensowności podejmowanych przez nich działań. Pozwala im zrozumieć, dlaczego stosuje się daną formę sprawdzania wiedzy lub umiejętności, a także jak mogą się do niej skutecznie przygotować. Równocześnie taki opis umożliwia ocenę skuteczności danej metody, zarówno z perspektywy studentów, jak i osób monitorujących jakość kształcenia. Z tego względu należy uznać, że przedstawienie – w sposób zwięzły, ale jednoznaczny – informacji o metodach weryfikacji efektów uczenia się, w tym rodzaju i poziomie trudności zadań oraz kryteriach oceny, nie jest obciążeniem formalnym. Jest niezbędnym elementem zapewniania jakości i przejrzystości procesu kształcenia oraz

podstawą uczciwego i równego traktowania studentów. Dokumentowanie tych informacji w sylabusach umożliwia także monitorowanie adekwatności stosowanych metod do zakładanych efektów, ich integracji i spójności z metodami stosowanymi w ramach innych zajęć objętych programem studiów, wspiera doskonalenie dydaktyczne i stanowi ważny element komunikacji pomiędzy wykładowcą, studentem oraz instytucjonalnym wewnętrznym systemem zapewniania jakości kształcenia.

W związku z podtrzymaniem wszystkich zarzutów w odniesieniu do kryterium 3 jego ocena jako częściowo spełnionego również zostaje utrzymana. Ponowna ocena programowa zapewni weryfikację trafności przyjętych rozwiązań.

W odniesieniu do kryterium 7:

1. Brak własnej, aktywnej strategii umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku oraz brak samodzielnych umów bilateralnych.
2. Rzeczywisty brak mobilności studentów kierunku psychologia w biznesie.
3. Oferta zajęć w języku angielskim ograniczona do dwojga zajęć w końcowej fazie studiów.
4. Nauczanie języka obcego w zbyt małym wymiarze godzin, głównie w trybie samodzielnej pracy, bez rzetelnej weryfikacji opanowania przez studentów języka obcego na poziomie B2 ESOKJ.
5. Incydentalny charakter międzynarodowych wydarzeń (gościnne wykłady), które nie są elementem stałej strategii i nie są adresowane do studentów kierunku psychologia w biznesie.
6. Brak własnych inicjatyw w zakresie mobilności wirtualnej i brak współpracy dydaktycznej online.
7. Niewielki i wynikający z indywidualnej aktywności, a nie z planu wydziałowego, udział kadry akademickiej w mobilnościach w ramach programu Erasmus+.
8. Brak wykorzystania wyników monitorowania i oceny umiędzynarodowienia na poziomie UWSB Merito do budowania i doskonalenia na poziomie Wydziału Ekonomicznego w Szczecinie strategii i planu umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku psychologia w biznesie.

W odpowiedzi na zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 7 oraz towarzyszące im zalecenia Uczelnia potwierdziła potrzebę uporządkowania i zintensyfikowania działań w obszarze umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku psychologia w biznesie prowadzonym w Filii w Szczecinie. W tym celu, jak informuje Uczelnia w odpowiedzi, podjęto szereg konkretnych inicjatyw. Zorganizowane zostało spotkanie z prorektorem ds. umiędzynarodowienia Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu, podczas którego postanowiono m.in. o: (1) konieczności intensyfikacji działań promujących dostępne rozwiązania dla studentów, (2) podjęciu współpracy z uniwersytetem w Greifswaldzie, (3) utworzeniu od roku akademickiego 2025/2026 stanowiska koordynatora ds. umiędzynarodowienia na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie, organizacji warsztatów dla kadry dotyczących internacjonalizacji, (4) zatrudnieniu polskich nauczycieli akademickich z zagranicy oraz (5) opracowaniu strategii umiędzynarodowienia z wyraźnie określonymi celami i odpowiedzialnościami.

Zmodyfikowano również – co zostało przedstawione wyżej – program studiów, znacznie zwiększając liczbę godzin lektoratu języka obcego.

Uczelnia podkreśla w odpowiedzi, iż studenci i kadra kierunku psychologia w biznesie mogą korzystać z wymiany w ramach ponad 50 umów bilateralnych Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu z uczelniami europejskimi oraz 11 z uczelniami pozaeuropejskimi. W celu motywowania studentów do udziału w programach mobilnościowych organizowane są wydarzenia promujące mobilność, jak np. Erasmus Day. Od roku akademickiego 2025/2026 wdrożony zostanie program Blended Intensive Program (BIP), łączący naukę online z pięciodniowym pobytem stacjonarnym w zagranicznej uczelni partnerskiej w ramach współpracy minimum trzech uniwersytetów.

Studenci mają również stały dostęp do zagranicznych materiałów dydaktycznych dzięki platformie Digiteka, współtworzonej przez wykładowców z Wydziału Ekonomicznego w Szczecinie. Ponadto w każdy piątek roku akademickiego organizowane są (w formie online lub hybrydowej) spotkania z polskimi profesorami pracującymi za granicą, skierowane do studentów wszystkich wydziałów uniwersytetów WSB Merito. Do odpowiedzi Uczelni na raport zespołu oceniającego dołączona została *Strategia umiędzynarodowienia Wydziału Ekonomicznego w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu* (załącznik nr 13) – dokument nosi datę lipiec 2025 r., jednak nie określono horyzontu czasowego, którego dotyczy – oraz *Główne założenia i analiza produktu umiędzynarodowionego w Grupie Merito* (załącznik nr 14) i *Dobre praktyki umiędzynarodowienia w Grupie Merito* (załącznik nr 15).

Zamierzenia przedstawione w odpowiedzi na raport zespołu oceniającego, dotyczące umiędzynarodowienia procesu kształcenia na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu, w tym na kierunku psychologia w biznesie, są zbieżne zaleceniami sformułowanymi w raporcie zespołu oceniającego i realizacja tych zamierzeń może przyczynić się do nadania charakteru systemowego przedsięwzięciom związanym z umiędzynarodowieniem, a także umożliwić ich ewaluację i doskonalenie. Jednak wszystkie przedstawione aktywności pozostają na razie w sferze planów, w konsekwencji czego zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 7, jak również ocena spełnienia tego kryterium, pozostają niezmienione. Ponowna ocena programowa zapewni weryfikację trafności i skuteczności przyjętych rozwiązań.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Niepełna skuteczność procedury przeglądu programu studiów. Mimo formalnie poprawnie skonstruowanej procedury przeglądu programu studiów jej praktyczne zastosowanie nie zapewnia pełnej skuteczności w identyfikowaniu i diagnozowaniu kluczowych obszarów wymagających doskonalenia. Przegląd nie obejmuje w sposób kompleksowy istotnych elementów programu studiów, w szczególności takich, jak: trafność doboru treści programowych, metod dydaktycznych, liczba godzin zajęć zorganizowanych, przypisanie punktów ECTS do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, kształcenie w zakresie umiejętności posługiwania się językiem obcym nowożytnym, co ogranicza jego wartość jako narzędzia systemowej ewaluacji programu studiów.
2. Brak zdefiniowanego postępowania po przeglądzie programu studiów. Procedura przeglądu programu studiów nie przewiduje jasno określonego trybu postępowania po jego zakończeniu – brakuje obowiązku oceny skuteczności proponowanych działań naprawczych i programów rozwojowych. Skutkuje to brakiem przełożenia diagnozy na skuteczność działań jakościowych.

W odpowiedzi na zarzuty dotyczące zakresu oceny w kryterium 10 oraz związane z nimi zalecenia Uczelnia poinformowała, iż dokonana została modyfikacja obowiązujących dotychczas procedur przeglądu programu studiów. Zakres przeglądu programu studiów został rozszerzony i usankcjonowany zmianą zarządzenia dziekana w sprawie okresowego przeglądu kierunku studiów. Nowe *Zarządzenie nr 14/2025 Dziekana Wydziału Ekonomicznego w Szczecinie Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu z dnia 13 sierpnia 2025 r. w sprawie wdrożenia procedury okresowego przeglądu kierunku studiów* zostało dołączone do odpowiedzi Uczelni (załącznik nr 16).

Zgodnie z nowym zarządzeniem obszary podlegające przeglądowi obejmują m.in aktualność efektów uczenia się, dobór treści programowych, liczbę godzin zajęć, przypisanie punktów ECTS (w tym do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne), nauczanie języków obcych, zestaw specjalności, poziom umiędzynarodowienia oraz aktualizację kart zajęć. Ocenie podlega również organizacja i przebieg procesu dydaktycznego, w tym stosowane metody kształcenia, praktyczność kierunku i zajęć, struktura ocen i zdawalności, sposoby weryfikacji efektów uczenia się, jakość prac zaliczeniowych, dyplomowych oraz realizacja standardów metodyki kształcenia. Dodatkowo przegląd obejmuje ocenę kadry dydaktycznej (np. hospitacje, cykliczne oceny OKD i BAM) oraz ocenę satysfakcji studentów (na podstawie wyników ankiet), poziomu retencji, powodów rezygnacji, skarg i aktywności studenckiej.

Uczelnia zauważa, że dotychczasowa procedura przeglądu zawierała już formalnie określony tryb postępowania po jego przeprowadzeniu. W celu doprecyzowania procedury w zaktualizowanym zarządzeniu dziekana wprowadzono zmiany w formularzu sprawozdania. Dodano wyodrębnione części dotyczące: stanu wdrożenia działań zaplanowanych w poprzednim roku akademickim, oceny skuteczności tych działań oraz rekomendacji dotyczących potrzeb, poprawek i dalszego rozwoju.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, odnosząc się do przedstawionych przez Uczelnię działań naprawczych, że formalne warunki zostały spełnione poprzez nowelizację zarządzenia dziekana w sprawie procedury okresowego przeglądu kierunku studiów. Zaktualizowany dokument uwzględnia zarówno rozszerzenie zakresu przeglądu o istotne komponenty programu studiów, jak i doprecyzowanie trybu postępowania po przeglądzie i wykorzystania jego wyników do doskonalenia programu studiów. Należy jednak zaznaczyć, iż z uwagi na datę podpisania znowelizowanego zarządzenia (13 sierpnia 2025 r.) nie było możliwe dokonanie oceny praktycznej wykonalności zapisów zarządzenia ani skuteczności opisanych w nim mechanizmów ewaluacyjnych i poaudytowych. Działania naprawcze podjęte przez Uczelnię stanowią krok w pożądanym kierunku, niemniej jednak rzeczywisty wpływ nowej procedury na efektywność systemowej ewaluacji programu studiów oraz warunków jego realizacji będzie możliwy do oceny dopiero w toku kolejnej ewaluacji programowej. W związku z powyższymi zarzutami 1 oraz 2 oraz oceną spełnienia kryterium 10 zostają podtrzymane.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zobowiązuje uczelnię wymienioną w § 1 do realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Zaleca się dostosowanie dyscypliny wiodącej na kierunku psychologia w biznesie do rzeczywistych celów określonych w koncepcji kształcenia, zakładanych efektów uczenia się oraz struktury tematycznej programu studiów.

2. Zaleca się prawidłowe odniesienie efektów uczenia się zakładanych dla kierunku psychologia w biznesie do uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia właściwych dla 6 poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.
3. Zaleca się sformułowanie efektów uczenia się, kierunkowych oraz zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów, w sposób jednoznacznie wskazujący na oczekiwany, zaawansowany stopień opanowania wiedzy, odpowiedni dla poziomu 6 PRK, któremu odpowiadają studia pierwszego stopnia, z uwzględnieniem w opisie efektów uczenia się konieczności rozumienia wiedzy, w tym złożonych zależności między faktami, obiektami, zjawiskami oraz dotyczącymi ich metodami i teoriami w obrębie dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, jak również stosowania wiedzy w działalności zawodowej związanej z kierunkiem psychologia w biznesie.
4. Zaleca się doprecyzowanie opisów efektów uczenia się (kierunkowych oraz zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów), tak aby opis zakładanych efektów uczenia się w pełni odzwierciedlał praktyczny profil studiów na kierunku psychologia w biznesie, przez: 1) uwzględnienie w opisie zakładanych efektów uczenia się konkretnych rodzajów czynności zawodowych, 2) powiązanie zakładanych efektów uczenia się z typowymi sytuacjami występującymi w organizacji, 3) wyraźne ukazanie zastosowań wiedzy z zakresu psychologii w środowisku biznesowym.
5. Zaleca się dokonanie przeglądu efektów uczenia się (kierunkowych oraz zakładanych dla zajęć określonych w programie studiów) i wprowadzenie korekt mających na celu:
 - a. doprecyzowanie opisu efektów uczenia się przez usunięcie sformułowań ogólnych oraz wskazanie konkretnych zakresów wiedzy i umiejętności, które mają zostać opanowane przez studentów, z uwzględnieniem specyfiki kierunku psychologia w biznesie,
 - b. jednoznaczne określenie zakresu wiedzy i umiejętności w opisie efektów uczenia się, tak aby możliwe było skonstruowanie rzetelnego i przejrzystego systemu sprawdzania i oceny stopnia osiągnięcia tych efektów przez studentów.
6. Zaleca się uporządkowanie opisu efektów uczenia się w sposób eliminujący powielanie się zakresów merytorycznych lub niejasne relacje pomiędzy efektami ogólnymi a szczegółowymi, co umożliwi spójne i jednoznaczne stosowanie systemu weryfikacji i oceny efektów uczenia się uzyskiwanych przez studentów.
7. Zaleca się uszczegółowienie opisu efektów uczenia się zakładanych dla zajęć z języka obcego, tak aby w pełni odpowiadał on wymaganiom poziomu B2 ESOKJ.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Zaleca się dostosowanie doboru i stopniowania treści programowych do wymagań poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji w celu zapewnienia studentom możliwości osiągnięcia zaawansowanego poziomu wiedzy, niezbędnego do nabywania złożonych i ambitnych umiejętności przewidzianych w zakładanych efektach uczenia się.
2. Zaleca się kompleksową przebudowę zajęć kształcenia językowego, tak aby rzeczywiście umożliwiały one studentom osiągnięcie poziomu B2 ESOKJ – w szczególności przez znaczące zwiększenie liczby godzin organizowanych w Uczelni w małych grupach, wyraźne ograniczenie ciężaru samokształcenia i pracy indywidualnej związanej z tymi zajęciami, uwzględnienie w zasadach kwalifikacji na studia progowego wymogu posiadania przez kandydata poziomu biegłości językowej

- B1 ESOKJ, systematyczne monitorowanie samokształcenia i pracy własnej oraz uzupełnienie efektów uczenia się o pełne kompetencje interakcyjne i receptywne.
3. Zaleca się dostosowanie liczby godzin zajęć zorganizowanych oraz proporcji godzin zajęć zorganizowanych do całkowitego nakładu pracy studenta na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych do wymagań wynikających z zakładanych efektów uczenia się – w szczególności w zakresie umiejętności praktycznych oraz kompetencji społecznych – w celu zapewnienia studentom możliwości ich realnego osiągnięcia.
 4. W celu zapewnienia wewnętrznej spójności programu studiów oraz właściwej jakości procesu kształcenia zaleca się wyeliminowanie nieprawidłowego rozwiązania polegającego na wliczaniu punktów ECTS uzyskiwanych za udział w wykładach (które mają charakter nieobowiązkowy) do liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów oraz do liczby punktów ECTS przypisanych zajęciom wymagającym bezpośredniego udziału osób prowadzących zajęcia i studentów.
 5. Zaleca się uwzględnienie w programie studiów precyzyjnych opisów metod dydaktycznych z jednoznacznym powiązaniem metod z efektami uczenia się, w tym określeniem celu, zakresu, przedmiotu i poziomu złożoności stosowanych metod oraz sposobu ich integracji w procesie dydaktycznym, w celu zapewnienia adekwatności i skuteczności doboru metod do zakładanych efektów uczenia się, szczególnie w zakresie umiejętności praktycznych i kompetencji społecznych.
 6. Zaleca się dokonanie przeglądu i korekty przypisania liczby punktów ECTS do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, tak aby odpowiadała ona rzeczywistemu charakterowi i organizacji zajęć oraz była zgodna z programem studiów i definicją zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, a także zapewniała spełnienie wymogu profilu praktycznego studiów i równoważność efektów uczenia się między studiami stacjonarnymi i niestacjonarnymi.
 7. Zaleca się kompleksową przebudowę systemu praktyk przez jednoznaczne określenie ich wymiaru i odpowiadającej mu liczby punktów ECTS, powiązanie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk zawodowych oraz harmonogramu ich realizacji z efektami uczenia się i treściami kształcenia określonymi w programie studiów na kierunku psychologia w biznesie, jak również usunięcie z programu praktyk czynności zawodowych właściwych wyłącznie dla zawodu psychologa, wprowadzenie jasnych kryteriów wyboru miejsc odbywania praktyk oraz doboru opiekunów zakładowych, uściślenie procedury zaliczania czynności wykonywanych w ramach pracy zawodowej na poczet praktyk, a także wzmocnienie bieżącego monitoringu praktyk i ich dokumentowania, tak aby w ramach każdej praktyki była zapewniona realna możliwość rozwijania przez studentów zakładanych umiejętności.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Zaleca się uzupełnienie i odpowiednie dostosowanie warunków rekrutacji na studia pierwszego stopnia na kierunku psychologia w biznesie w celu zapewnienia doboru kandydatów posiadających odpowiedni poziom przygotowania merytorycznego i językowego, umożliwiający osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się w ramach planowanego toku studiów, w szczególności określenie przedmiotów maturalnych i minimalnych progów punktowych oraz wprowadzenie wymagań dotyczących poziomu znajomości języka obcego.
2. W celu zapewnienia zgodności procesu dyplomowania z zasadą indywidualnej weryfikacji osiągnięcia efektów przypisanych do kwalifikacji zaleca się wdrożenie

rozwiązań umożliwiających rzetelną i udokumentowaną indywidualną ocenę poziomu osiągnięcia efektów uczenia się przez każdego studenta realizującego projekt dyplomowy w zespole poprzez uzupełnienie obowiązujących procedur o mechanizmy pozwalające na ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się osobno przez każdego studenta będącego członkiem zespołu projektowego oraz doprecyzowanie zasad różnicowania ocen końcowych.

3. Zaleca się wprowadzenie rozwiązań zapewniających równe traktowanie studentów w procesie oceniania przez uwzględnianie rzeczywistego nakładu pracy niezależnie od formy uczestnictwa w zajęciach dydaktycznych, w szczególności wprowadzenie systemowych rozwiązań umożliwiających monitorowanie i dokumentowanie aktywności studentów nieuczestniczących w wykładach oraz objętych indywidualnym tokiem studiów.
4. W celu zapewnienia porównywalności i wiarygodności ocen oraz rzeczywistego potwierdzenia osiągnięcia przez studentów efektów przypisanych do kwalifikacji na poziomie 6 PRK zaleca się opracowanie i wdrożenie spójnego, transparentnego oraz adekwatnego do poziomu kwalifikacji systemu weryfikacji efektów uczenia się na studiach pierwszego stopnia, w szczególności określenie standardów doboru metod weryfikacji w zależności od rodzaju efektów uczenia się (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne), poziomu PRK oraz formy zajęć oraz zapewnienie, aby każdej metodzie towarzyszyły jednoznaczne i mierzalne kryteria oceny oraz jasno określony poziom trudności zadań z uwzględnieniem oczekiwanej samodzielności i zaawansowania studenta.
5. Zaleca się zapewnienie systemowej, spójnej i adekwatnej do poziomu kwalifikacji weryfikacji umiejętności praktycznych studentów na wszystkich zajęciach, w ramach których te efekty zostały zaplanowane do osiągnięcia, w szczególności uzupełnienie programów zajęć o metody weryfikacji umożliwiające ocenę umiejętności praktycznych oraz doprecyzowanie kryteriów oceny i poziomu trudności zadań przypisanych do tych metod.
6. Zaleca się opracowanie i wdrożenie systemu weryfikacji i oceny kompetencji językowych studentów spójnego, adekwatnego do poziomu studiów i rodzaju efektów uczenia się, umożliwiającego rzetelne potwierdzenie osiągnięcia przez studentów poziomu B2 ESOKJ, w szczególności doprecyzowanie metod sprawdzania i kryteriów oceny, klarowne określenie rodzaju, złożoności i formy zadań z uwzględnieniem efektów dotyczących interakcji, współpracy i strategii językowych, zwiększenie udziału kontaktowych form kształcenia oraz wprowadzenie mechanizmów nadzorowania i dokumentowania aktywności w ramach pracy własnej studentów.

W odniesieniu do kryterium 7:

Zaleca się konsekwentne wdrożenie zintegrowanej strategii umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku psychologia w biznesie na Wydziale Ekonomicznym w Szczecinie UWSB Merito w Poznaniu, obejmującej zarówno działania organizacyjne, jak i programowe, które przełożą się na realne doświadczenia międzynarodowe studentów i kadry, w szczególności:

- a. realizację odrębnej strategii umiędzynarodowienia Wydziału, z uwzględnieniem klarownych celów, harmonogramu, wskaźników sukcesu i przypisaniem odpowiedzialności, oraz równoległe podjęcie starań o własne umowy bilateralne z uczelniami zagranicznymi,

- b. uruchomienie programu mobilności studentów (Erasmus+, krótkie szkoły letnie, praktyki) oraz wdrożenie systemu motywującego studentów do udziału w mobilności międzynarodowej,
- c. uruchomienie programu mobilności nauczycieli akademickich oraz wdrożenie systemu motywującego nauczycieli do udziału w mobilności międzynarodowej,
- d. rozszerzenie oferty zajęć w języku angielskim, w tym o zajęcia prowadzone przez zagranicznych nauczycieli akademickich,
- e. zwiększenie wymiaru lektoratów i jakościową przebudowę nauczania języków obcych, uwzględniającą większą liczbę godzin kontaktowych, regularne formy oceny postępów, egzamin końcowy na poziomie B2 ESOKJ oraz system wsparcia dla studentów z niższym poziomem startowym biegłości językowej,
- f. rozwój mobilności wirtualnej i współpracy międzynarodowej online,
- g. systematyczne analizowanie danych z monitoringu umiędzynarodowienia federacji oraz wykorzystanie wyników analiz do budowania, doskonalenia i realizacji wydziałowej strategii umiędzynarodowienia kształcenia.

W odniesieniu do kryterium 10:

Zaleca się skuteczne wdrożenie, systematyczne stosowanie oraz monitorowanie praktycznej przydatności rozwiązań wynikających z rozszerzenia zakresu przeglądu kierunku studiów oraz wprowadzenia procedury postępowania po przeglądzie, tak aby wyniki przeglądu kierunku studiów faktycznie przekładały się na konkretne i mierzalne działania projakościowe.

Pozostałe kryteria zostały spełnione.

§ 3

Zalecenia powinny być zrealizowane w terminie do końca roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przeprowadzone zostanie kolejne postępowanie oceniające, wskazany w § 4.

§ 4

Z uwagi na zaistnienie okoliczności przewidzianych w ust. 3 pkt 2 załącznika nr 3 do Statutu kolejne postępowanie oceniające na kierunku psychologia w biznesie na uczelni wymienionej w § 1 nastąpi w roku akademickim 2028/2029.

§ 5

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ciąży, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, obowiązek zawiadomienia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o jego złożeniu.

§ 6

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Uniwersytetu WSB Merito w Poznaniu.

Uchwała nr 906/2025
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 6 listopada 2025 r.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Janusz Uriasz